

Bruxelles, den 22. maj 2018
(OR. en)

9057/18

**Interinstitutionel sag:
2016/0362 (COD)**

EF 137
ECOFIN 433
CODEC 813
DRS 30

NOTE

fra: formandskabet

til: delegationerne

Vedr.: Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/47/EF, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/EF, 2004/25/EF og 2007/36/EF
– *Kompromis fra formandskabet*

Nedenfor følger til delegationerne en kompromistekst fra formandskabet vedrørende ovennævnte forslag, som skal forelægges Rådet den 25. maj 2018.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og
investeringselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og om ændring af
direktiv 98/26/EF, 2002/47/EF, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/EF, 2004/25/EF og
2007/36/EF**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) offentliggjorde den 9. november 2015 term sheet for den samlede tabsabsorberingskapacitet (Total Loss-Absorbing Capacity, TLAC) ("TLAC-standard"), der blev godkendt af G-20 i november 2015. Formålet med TLAC-standard er at sikre, at globale systemisk vigtige banker ("G-SIB'er"), kaldet globale systemisk vigtige institutter ("G-SII'er") i EU-retten, har den nødvendige tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet til at hjælpe med at sikre, at kritiske funktioner ved og umiddelbart efter en afvikling kan videreføres uden skatteydernes midler (offentlige midler) eller uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. I sin meddelelse af 24. november 2015³ forpligtede Kommissionen sig til at fremsætte et lovforslag inden udgangen af 2016, således at TLAC-standard kunne gennemføres inden den internationalt fastsatte frist i 2019.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Hen imod fuldførelsen af bankunionen", 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

- (2) Ved gennemførelsen af TLAC-standarden i EU skal der tages hensyn til det eksisterende institutspecifikke minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ("MREL"), der finder anvendelse på alle institutter i Unionen, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁴. Da TLAC og MREL har samme mål om at sikre, at institutter i Unionen har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, bør de to krav være komplementære elementer i et fælles regelsæt. I praksis foreslog Kommissionen, at det harmoniserede minimumsniveau for TLAC-standarden for G-SII'er ("TLAC-minimumskravet") bør indføres i Unionen gennem ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013⁵, og det institutspecifikke tillæg for G-SII'er og det institutspecifikke krav til ikke-G-SII'er, der benævnes minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, bør indføres gennem målrettede ændringer af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014⁶. De relevante bestemmelser i dette direktiv om institutters tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet bør anvendes sammen med bestemmelserne i ovennævnte retsakter og i direktiv 2013/36/EU⁷ på en ensartet måde.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (3) Det forhold, at der ikke er nogen harmoniserede EU-regler om gennemførelsen af TLAC-standardens i EU, skaber yderligere omkostninger og retsusikkerhed for institutter og gør det vanskeligere at anvende bail-in-værktøjet for grænseoverskridende institutter. Det forhold, at der ikke er nogen harmoniserede EU-regler, fordrejer ligeledes konkurrencen på det indre marked, da institutters omkostninger ved at opfylde de eksisterende krav og TLAC-standardens kan være meget forskellige i EU. Det er derfor nødvendigt at fjerne disse hindringer for det indre markeds funktion og at undgå konkurrencefordrejninger som følge af manglende harmoniserede EU-regler om gennemførelsen af TLAC-standardens. Det relevante retsgrundlag for dette direktiv bør derfor være artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) som fortolket i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis.
- (4) I overensstemmelse med TLAC-standardens bør både SPE-afviklingsstrategien (single point of entry) og MPE-afviklingsstrategien (multiple point of entry) fortsat anerkendes i direktiv 2014/59/EU. Ifølge SPE-strategien afvikles blot én koncernenhed (normalt moderselskabet), hvorimod andre koncernenheder (normalt driftsenheder) ikke afvikles, idet deres tab og rekapitaliseringsbehov overføres til den enhed, der skal afvikles. Ifølge MPE-strategien kan mere end én koncernenhed afvikles. Det er vigtigt, at enheder, der skal afvikles ("afviklingsenheder"), dvs. som der kan iværksættes afviklingshandlinger over for, samt deres datterselskaber ("afviklingskoncerner") identificeres klart for at kunne anvende den ønskede afviklingsstrategi effektivt. Denne identificering er ligeledes relevant for fastsættelsen af omfanget af anvendelsen af de regler om tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, som finansielle virksomheder skal overholde. Det er derfor nødvendigt at indføre begreberne "afviklingsenhed" og "afviklingskoncern" og at ændre direktiv 2014/59/EU vedrørende koncernafviklingsplanlægning for at stille et udtrykkeligt krav til afviklingsmyndighederne om at identificere afviklingsenhederne og afviklingskoncernerne i en koncern og grundigt overveje konsekvenserne af en planlagt handling i koncernen for at sikre en effektiv koncernafvikling.

- (5) Medlemsstaterne bør sikre, at institutter har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet til at sikre en smidig og hurtig tabsabsorbering og rekapitalisering med minimal indvirkning på den finansielle stabilitet og skatteyderne. Dette bør opnås ved, at institutter opfylder et institutspecifikt minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ("MREL") som fastlagt i direktiv 2014/59/EU.
- (6) Med henblik på at tilpasse de nævnere, der anvendes til at måle institutters tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, til de nævnere, der anvendes i TLAC-standarden, bør MREL-kravet udtrykkes som en procentdel af målene for det relevante instituts samlede risikoeksponering og gearingsgradens eksponeringsmål.
- (7) Kriterierne for nedskrivningsrelevante passiver, der kan omfattes af bail-in, bør tilpasses nøje til de fastsatte kriterier i forordning (EU) nr. 575/2013 for TLAC-minimumskravet i overensstemmelse med de supplerende justeringer og krav, der er indført i nærværende direktiv. Visse gældsinstrumenter med en indbygget derivatkomponent såsom visse strukturerede obligationer bør navnlig kunne opfylde MREL-kravet, hvis de har en fast eller stigende hovedstol, som skal tilbagebetales ved udløb, og som er kendt på forhånd, mens kun det yderligere afkast er knyttet til et derivat og afhænger af udviklingen i et referenceaktiv. I lyset af en sådan hovedstol bør disse instrumenter være meget tabsabsorberende og nemt kunne omfattes af bail-in ved afvikling.

(8) De passiver, som anvendes til at opfylde MREL-kravet, omfatter i princippet alle passiver knyttet til almindelige usikrede kreditorer (ikkeefterstillede passiver), medmindre de ikke opfylder specifikke kriterier fastlagt i nærværende direktiv. For at forbedre afviklingsmulighederne for institutter gennem en effektiv anvendelse af bail-in-værktøjet bør afviklingsmyndighederne være i stand til at kræve, at MREL-kravet opfyldes med efterstillede passiver, navnlig når der er klare tegn på, at kreditorer omfattet af bail-in sandsynligvis vil lide tab ved afvikling, der er større end deres potentielle tab ved insolvens. Afviklingsmyndighederne bør vurdere behovet for at kræve, at institutter opfylder MREL-kravet med efterstillede passiver, når omfanget af passiver, der er udelukket fra anvendelse af bail-in-værktøjet, når en bestemt tærskel inden for en kategori af passiver, som omfatter MREL-nedskrivningsrelevante passiver. Kravet om at opfylde MREL med efterstillede passiver bør stilles, i det omfang det er nødvendigt for at undgå, at kreditorernes tab ved afvikling er større end de tab, som de ville have lidt ved insolvens. Ethvert krav om efterstillelse af gældsinstrumenter stillet af afviklingsmyndighederne vedrørende MREL bør ikke berøre den mulighed for delvis at opfylde TLAC-minimumskravet med ikkeefterstillede gældsinstrumenter i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, som TLAC-standarden tillader. For afviklingsenheder under G-SII'er eller de bedste banker med afviklingskoncernaktiver på over 100 mia. EUR og skønsomt, på grundlag af visse kriterier og under hensyntagen til forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen, begrænset adgang til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver og afhængighed af egentlig kernekapital til at opfylde MREL, bør afviklingsmyndighederne være i stand til at kræve, at en del af MREL svarende til niveauet for tabsabsorbering og rekapitalisering, jf. artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU opfyldes med efterstillede passiver og kapitalgrundlag, herunder kapitalgrundlag, der anvendes til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, der er omhandlet i direktiv 2013/36/EU.

Afviklingsmyndighederne bør efter anmodning fra en afviklingsenhed kunne reducere dette krav indtil en grænse svarende til den del af en reduktion, der er mulig i henhold til artikel 72b, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 i forbindelse med det TLAC-minimumskrav, der er fastsat i nævnte forordning. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kan beføjelsen til at kræve, at MREL-kravet opfyldes med efterstillede passiver, udøves af afviklingsmyndighederne, for så vidt det samlede krav om efterstilling i form af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passivposter på grund af institutters forpligtelse til at opfylde TLAC og MREL og, hvis det er relevant, det kombinerede kapitalbufferkrav i henhold til direktiv 2013/36/EU ikke overstiger niveauet for tabsabsorbering og rekapitalisering, jf. artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU, eller den formel, der er baseret på de tilsynsmæssige krav i søjle 1 og 2, og det kombinerede kapitalbufferkrav, alt efter hvad der er højest.

- (9) MREL-kravet bør give institutter mulighed for at absorbere forventede tab ved afvikling eller på det tidspunkt, hvor instituttet ikke er levedygtigt, alt efter hvad der er relevant, og rekapitalisere instituttet efter gennemførelse af handlingerne i afviklingsplanen og afvikling af afviklingskoncernen. Afviklingsmyndighederne bør på grundlag af den valgte afviklingsstrategi behørigt begrunde det pålagte MREL-niveau og bør hurtigst muligt revidere dette niveau for at afspejle eventuelle ændringer i niveauet for det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU. Dette beløb bør omfatte det samlede forventede tab ved afvikling, som svarer til instituttets kapitalgrundlagskrav og det rekapitaliseringsbeløb, som giver instituttet mulighed for at opfylde det kapitalgrundlagskrav, som er nødvendigt for at kunne få tilladelse til at fortsætte sine aktiviteter inden for rammerne af den valgte afviklingsstrategi efter afviklingen eller efter udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne. MREL-kravet bør udtrykkes som en procentdel af målene for den samlede risikoeksponering og gearingsgraden, og institutter bør opfylde begge målniveauer samtidig. Afviklingsmyndigheden bør ned- eller opjustere rekapitaliseringsbeløbene for at tage hensyn til eventuelle ændringer som følge af handlingerne i afviklingsplanen. Afviklingsmyndigheden bør også kunne øge rekapitaliseringsbeløbet for at sikre tilstrækkelig markedstillid til instituttet efter gennemførelsen af handlingerne i afviklingsplanen. Det markedstillidsbufferniveau, der anmodes om, bør give instituttet mulighed for fortsat at opfylde betingelserne for tilladelse i en passende periode, herunder ved at give instituttet mulighed for at dække omkostningerne forbundet med omstruktureringen af sine aktiviteter efter afvikling, og at bevare en tilstrækkelig markedstillid. Markedstillidsbufferen bør fastsættes ud fra en del af det kombinerede kapitalbufferkrav i henhold til direktiv 2013/36/EU. Afviklingsmyndighederne bør nedjustere markedstillidsbufferens niveau, hvis et lavere niveau er tilstrækkeligt til at sikre en tilstrækkelig markedstillid, eller bør opjustere dette niveau, såfremt et højere niveau er nødvendigt for at sikre, at enheden efter handlingerne i afviklingsplanen fortsat opfylder kravene til tilladelse i en passende periode, og at der bevares en tilstrækkelig markedstillid.

- (9a) I overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 bør afviklingsmyndighederne undersøge investorgrundlaget for det individuelle instituts MREL-instrumenter. Hvis en betydelig del af et instituts MREL-instrumenter ejes af private investorer, som muligvis ikke modtaget tilstrækkelige oplysninger om relevante risici, kan dette i sig selv udgøre en potentiel hindring for afvikling. Hvis en stor andel af et instituts MREL-instrumenter ejes af andre institutter, kan den systematiske karakter af en nedskrivning eller konvertering samtidig også udgøre en potentiel hindring for afvikling. Hvis en afviklingsmyndighed konstaterer en sådan hindring for afvikling som følge af størrelsen og karakteren af et bestemt investorgrundlag, kan den henstille til et institut at afhjælpe denne hindring. Samtidig kan national ret altid begrænse salg og markedsføring af visse instrumenter til visse investorer.
- (10) For at forbedre deres afviklingsmuligheder bør afviklingsmyndighederne være i stand til at pålægge G-SII'er et institutspecifikt MREL-krav ud over TLAC-minimumskravet fastlagt i forordning (EU) nr. 575/2013. Dette institutspecifikke MREL-krav bør pålægges, når TLAC-minimumskravet ikke er tilstrækkeligt til at absorbere tab og rekapitalisere et G-SII med den valgte afviklingsstrategi.
- (11) Ved fastsættelsen af MREL-niveauet bør afviklingsmyndighederne tage hensyn til graden af et instituts systemiske betydning og de potentielle negative virkninger for den finansielle stabilitet, hvis det bliver nødlidende. De bør tage hensyn til behovet for lige konkurrencevilkår mellem G-SII'er og andre sammenlignelige institutter med systemisk betydning i Unionen. MREL-kravet til institutter, der ikke er identificeret som G-SII'er, men som har en systemisk betydning i Unionen, der er sammenlignelig med G-SII'ers systemiske betydning, bør således ikke afvige uforholdsmæssigt fra niveauet for og sammensætningen af det generelt fastsatte MREL-krav for G-SII'er.
- (13) I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 bør institutter, der kan betragtes som afviklingsenheder, kun omfattes af MREL-kravet på konsolideret afviklingskoncernniveau. Afviklingsenheder bør for at opfylde MREL-kravet således være forpligtet til at udstede nedskrivningsrelevante instrumenter og elementer til eksterne tredjepartskreditorer, som omfattes af bail-in, hvis afviklingsenheden afvikles.

- (14) Institutter, der ikke er afviklingsenheder, bør opfylde MREL-kravet på individuelt niveau. Disse institutters tabsabsorberings- og rekapitaliseringsbehov bør generelt dækkes af deres respektive afviklingsenheder gennem afviklingsenhedernes direkte eller indirekte erhvervelse af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver udstedt af disse institutter og nedskrivning eller konvertering af disse instrumenter til ejerskabsinstrumenter, når institutterne ikke længere er levedygtige. Det MREL-krav, der finder anvendelse på institutter, som ikke er afviklingsenheder, bør således anvendes sammen og i overensstemmelse med de krav, der finder anvendelse på afviklingsenheder. Det bør give afviklingsmyndighederne mulighed for at afvikle en afviklingskoncern uden at afvikle visse af koncernens datterselskaber formelt, hvilket potentielt kan forstyrre markedet. Hvis både afviklingsenheden eller moderselskabet og dets datterselskaber er etableret i samme medlemsstat og er en del af samme afviklingskoncern, bør afviklingsmyndigheden være i stand til at undtage institutter, der ikke er afviklingsenheder, fra MREL-kravet eller tillade dem at opfylde MREL-kravet med sikkerhedsgarantier mellem moderselskabet og dets datterselskaber, som kan udløses, når tilsvarende tidsfrister som dem, der gælder for nedskrivningen eller konverteringen af nedskrivningsrelevante passiver, er opfyldt. Den underliggende sikkerhedsstillelse for garantien bør være meget likvid og have en minimal markeds- og kreditrisiko. Anvendelsen af MREL-kravet på institutter, der ikke er afviklingsenheder, bør være i overensstemmelse med den valgte afviklingsstrategi, og den bør navnlig ikke ændre ejerskabsforholdet mellem institutter og deres afviklingskoncern efter rekapitaliseringen af disse institutter.

(14a) I henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 kan de kompetente myndigheder undtage kreditinstitutter, der er fast knyttet til et centralt organ, fra visse solvens- og likviditetskrav, når en række specifikke betingelser er opfyldt. For at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sådanne samarbejdsnetværk, bør afviklingsmyndighederne også kunne undtage sådanne kreditinstitutter fra MREL-kravet på betingelser, der svarer til dem, der er angivet i forordning (EU) nr. 575/2013, når kreditinstitutterne og det centrale organ er etableret i samme medlemsstat, og behandle dem som en helhed, når den vurderer betingelserne for afvikling. Opfyldelse af det eksterne MREL-krav for afviklingskoncernen som helhed kan sikres på forskellige måder, afhængigt af egenskaberne ved hver koncerns solidaritetsmekanisme, enten ved blot at tælle det centrale organs nedskrivningsrelevante passiver eller ved at tælle nedskrivningsrelevante passiver i nogle eller alle enheder i netværket.

(15) For at sikre, at MREL-niveauerne er passende med henblik på afvikling, bør afviklingsenhedens afviklingsmyndighed, koncernafviklingsmyndigheden (det øverste moderselskabs afviklingsmyndighed) og afviklingsmyndighederne for andre enheder i afviklingskoncernen, have ansvaret for at fastlægge MREL-niveauet. Tvister mellem myndighederne bør henhøre under Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁸ med forbehold af de fastsatte vilkår og begrænsninger i dette direktiv.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (16) Enhver manglende opfyldelse af TLAC-minimumskravet og MREL-kravet, herunder, hvor det er relevant, eventuel manglende opfyldelse af det kombinerede niveau af TLAC-minimumskravet eller MREL-kravet og det kombinerede kapitalbufferkrav i henhold til direktiv 2013/36/EU, bør håndteres og afhjælpes på passende vis af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne. Da manglende opfyldelse af disse krav kan udgøre en hindring for et instituts eller en koncerns afvikling, bør de eksisterende procedurer til at fjerne hindringer for afvikling afkortes med henblik på en hurtig håndtering af eventuel manglende opfyldelse af kravene. Afviklingsmyndighederne bør ligeledes kunne forbyde visse udlodninger og pålægge institutter at ændre nedskrivningsrelevante instrumenters og posters løbetidsprofiler og udarbejde og gennemføre planer for genoprettelse af disse krav.
- (17) For at sikre en gennemsigtig anvendelse af MREL-kravet bør institutter rapportere til deres kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder og regelmæssigt offentliggøre oplysninger om deres MREL-krav, beholdninger af nedskrivningsrelevante passiver og sammensætningen af disse passiver, herunder deres løbetidsprofil og prioritet ved almindelig insolvensbehandling. Med hensyn til institutter, der er underlagt TLAC-minimumskravet, bør hyppigheden af tilsynsindberetning og offentliggørelse af de institutspecifikke MREL-krav, jf. dette direktiv, være i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning nr. 575/2013 vedrørende TLAC-minimumskravet.

(18) Kravet om at indføre en kontraktmæssig anerkendelse af konsekvenserne af bail-in-værktøjet i aftaler eller instrumenter, i henhold til hvilke der skabes passiver, som er underlagt lovgivningen i tredjelande, bør lette og forbedre processen for bail-in af disse passiver i tilfælde af afvikling. Medmindre og indtil der i alle tredjelandsjurisdiktioner vedtages lovgivningsrammer for anerkendelse, der sikrer en effektiv grænseoverskridende afvikling, kan aftaleforhold, der er behørigt udarbejdet og bredt anvendt, fungere i praksis, indtil der fastsættes en lovbestemt metode i henhold til gældende EU-ret eller incitamenter til at indgå kontrakt i henhold til EU-retten. Selv om der findes lovgivningsrammer for anerkendelse, bør kontraktlige anerkendelsesordninger bidrage til at øge kendskabet blandt kreditorer, der ikke er omfattet af EU-retten, til mulige afviklingshandlinger vedrørende institutter i EU i henhold til EU-retten. Der kan imidlertid være tilfælde, hvor det ikke er praktisk muligt for institutter at indføre disse kontraktvilkår i aftaler eller instrumenter, i henhold til hvilke der skabes visse passiver, navnlig passiver, som ikke udelukkes fra bail-in i henhold til direktiv 2014/59/EU, dækkede indskud eller kapitalgrundlagsinstrumenter. For eksempel kan det under visse omstændigheder anses som værende umuligt i praksis at indføre formuleringer om kontraktmæssig anerkendelse i aftaler vedrørende passiver, hvis det i det pågældende tredjeland er forbudt for instituttet at indføre bestemmelser om kontraktmæssig anerkendelse i aftaler eller instrumenter, i henhold til hvilke der skabes passiver, som er underlagt lovgivningen i det pågældende tredjeland, hvis instituttet ikke har beføjelse til individuelt at ændre kontraktvilkårene, idet de er pålagt af internationale protokoller eller baseret på internationalt aftalte standardbetingelser, eller hvis det passiv, der ville være omfattet af kravet om kontraktmæssig anerkendelse, er betinget af kontraktbrud eller hidrører fra garantier, regarantier eller andre instrumenter, der anvendes i forbindelse med handelsfinansiering.

Hvis modparten imidlertid ikke vil acceptere at være bundet af kontraktmæssige bestemmelser om anerkendelse af bail-in, bør dette ikke i sig selv betragtes som værende en årsag til praktisk umulighed.

EBA bør udarbejde udkast til en teknisk standard, som skal vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, med henblik på mere præcist at kortlægge tilfælde af praktisk umulighed. På grundlag af denne tekniske standard og understøttet af de særlige forhold på det pågældende marked skal afviklingsmyndigheden, når det anses for nødvendigt, angive kategorier af passiver, hvor der kan antages at foreligge praktisk umulighed. Inden for disse rammer bør det være op til det enkelte institut at bedømme, hvorvidt det i praksis er umuligt at indføre en bestemmelse om anerkendelse af bail-in i en kontrakt eller i en kontraktklasse. Institutter bør orientere afviklingsmyndighederne regelmæssigt for at holde dem underrettet om fremskridt med hensyn til gennemførelse af vilkår om kontraktmæssig anerkendelse. I denne forbindelse bør institutter angive de kontrakter eller kontraktklasser, hvor det i praksis er umuligt at indføre en bestemmelse om anerkendelse af bail-in og angive en begrundelse for denne vurdering. Afviklingsmyndighederne bør vurdere et instituts afgørelse om, at det er praktisk umuligt at indføre en formulering om kontraktmæssig anerkendelse i en aftale vedrørende et passiv inden for en rimelig frist, og gribe ind med henblik på at tackle eventuelle fejlagtige vurderinger og hindringer for afvikling som følge af manglende indførelse af en formulering om kontraktmæssig anerkendelse. Institutter bør være rede til at begrunde deres opfattelse, hvis de anmodes herom af afviklingsmyndigheden. For at sikre, at afviklingen af institutter ikke berøres, bør passiver, der ikke indeholder de relevante kontraktbestemmelser, ikke være nedskrivningsrelevante."

- (20) Det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at justere afviklingsmyndighedernes beføjelse til at suspendere visse kontraktlige forpligtelser i en begrænset periode. Det bør navnlig være muligt at udøve denne beføjelse, inden instituttet kommer under afvikling, og navnlig fra det tidspunkt, hvor det fastslås, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Denne beføjelse vil f.eks. sætte afviklingsmyndigheden i stand til at undgå en yderligere forværring af instituttets finansielle betingelser, som f.eks. kan skyldes en udgående pengestrøm, samt fastslå, om betingelserne for at sætte instituttet under afvikling er til stede, og vælge de mest passende afviklingsværktøjer. Suspensionens varighed bør begrænses til højst 2 arbejdsdage. Op til dette maksimum kan suspensionen fortsat finde anvendelse, efter at afgørelsen om afvikling er truffet. For at beføjelsen til at indføre et moratorium anvendes på en forholdsmæssig måde, bør myndighederne have fleksibilitet til at tilpasse omfanget af moratoriet til behovene i den konkrete sag. De bør desuden på baggrund af en individuel vurdering være i stand til at tillade visse betalinger – især, men ikke udelukkende, instituttets administrative udgifter. Beføjelsen skal også omfatte berettigede indskud. Afviklingsmyndigheden bør dog nøje vurdere hensigtsmæssigheden af at anvende suspensionen på berettigede indskud, navnlig dækkede indskud tilhørende fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, samt vurdere risikoen for, hvorvidt anvendelsen af suspension på sådanne indskud alvorligt ville forstyrre de finansielle markeders funktion.

Afviklingsmyndighederne bør i denne forbindelse også overveje, herunder på grundlag af afviklingsplanen for instituttet, muligheden for, at instituttet i sidste ende ikke kommer under afvikling, men afvikles i henhold til nationale insolvenslove, og bør i sådanne tilfælde iværksætte de ordninger, de anser for passende med henblik på at opnå en hensigtsmæssig koordinering med de relevante nationale myndigheder og sikre, at moratoriet ikke forringer effektiviteten af afviklingsprocessen i henhold til national insolvensret. For at sikre, at indskydere i løbet af suspensionsperioden ikke kommer i finansielle vanskeligheder, kan afviklingsmyndigheden fastslå, at de tillades at hæve et vist beløb dagligt.

Beføjelsen til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser bør ikke gælde for forpligtelser over for systemer eller deltagere i systemer, der er udpeget i henhold til direktiv 98/26/EF, CCP'er og centralbanker, herunder tredjelandes CCP'er, der er anerkendt af ESMA. Direktiv 98/26/EF reducerer den risiko, der er forbundet med deltagelse i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, navnlig ved at reducere forstyrrelserne i tilfælde af insolvens hos en deltager i et sådant system. For at sikre, at sådanne sikkerhedsforanstaltninger fungerer hensigtsmæssigt i krisesituationer, og samtidig give operatører af betalings-og værdipapirsystemer og andre markedsdeltagere en passende sikkerhed bør direktiv 2014/59/EU ændres, således at en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning ikke i sig selv vurderes at være en insolvensbehandling i henhold til direktiv 98/26/EF, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten fortsat opfyldes. Intet i direktiv 2014/59/EU bør imidlertid være til hinder for driften af et system, der er udpeget i henhold til direktiv 98/26/EF, eller retten til sikkerhed i henhold til samme direktiv.

(20a) Med henblik på effektiv afvikling af et institut er et vigtigt element at sikre, at institutters modparter i derivater og andre finansielle kontrakter ikke kan opsige deres positioner udelukkende som følge af, at instituttet er under afvikling. Afviklingsmyndigheder kan suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser i henhold til en kontrakt med et institut under afvikling og har beføjelse til at begrænse modparternes ret til at afslutte, fremskynde eller på anden måde opsige finansielle kontrakter. Disse krav finder ikke direkte anvendelse på kontrakter i henhold til tredjelandes lovgivning. Hvis der ikke foreligger en grænseoverskridende lovgivningsramme for anerkendelse, bør medlemsstaterne kræve, at de institutter og enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), indfører et kontraktvilkår i de relevante finansielle kontrakter, hvori de anerkender, at de kan være omfattet af afviklingsmyndigheders beføjelser til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser og er bundet af kravene i artikel 68 på samme måde, som hvis den finansielle kontrakt var omfattet af lovgivningen i den pågældende medlemsstat. Med henblik på at mindske risikoen for afsmittende virkninger kan medlemsstaterne pålægge moderselskaber at sikre, at tredjelandes datterselskaber, som er kreditinstitutter, investeringsselskaber (eller som ville være investeringsselskaber, hvis de havde et hovedkontor i den relevante medlemsstat) eller finansieringsinstitutter, ændrer deres finansielle kontrakter, der garanteres eller på anden vis støttes af moderselskabet, eller som omfatter krydsklausulrettigheder med hensyn til moderselskabet.

- (26) Målene for dette direktiv, nemlig at fastsætte ensartede regler med henblik på regelsættet for genopretning og afvikling, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang bedre kan nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (27) For at sikre en tilstrækkelig frist for gennemførelse i national ret og anvendelse af dette direktiv bør medlemsstaterne have 18 måneder til at gennemføre det i national ret fra datoen for dets ikrafttræden. Dog bør bestemmelserne om offentliggørelse anvendes fra den 1. januar 2024 med henblik på at sikre institutter i hele Unionen en passende frist til at nå op på det krævede MREL-niveau på en velordnet måde —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2014/59/EU

- 2) I artikel 2, stk. 1, nr. 70) og 71), artikel 36, stk. 4, litra d), artikel 37, stk. 10, litra a), artikel 44, stk. 3 og 4 og stk. 5, litra a), artikel 46, artikel 47, stk. 1, litra b), nr. ii), artikel 48, artikel 63, stk. 1, litra e), f) og j), artikel 66, stk. 4, og i bilaget, afsnit B, nr. 6) og 17), erstattes "nedskrivningsrelevante passiver" med "passiver, der kan være omfattet af bail-in", hvis det er relevant.
- 3) I artikel 2, stk. 1, tilføjes følgende nummer:
"71a) "nedskrivningsrelevante passiver": passiver, der kan være omfattet af bail-in, og som opfylder betingelserne i artikel 45b eller artikel 45g, stk. 3, litra a), alt efter hvad der er relevant."

4) I artikel 2, stk. 1, tilføjes følgende som nr. 83a), 83b) og 83c):

"83a) "afviklingsenhed":

a) en enhed, der er etableret i Unionen, og som er identificeret af afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 12 som en enhed, der er omfattet af afviklingshandlingerne i handlingsplanen, eller

b) et institut, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, og som er omfattet af afviklingshandlingerne i handlingsplanen udarbejdet i henhold til artikel 10

83b) "afviklingskoncern":

a) en afviklingsenhed og dens datterselskaber, der ikke

i) selv er afviklingsenheder eller

ii) er datterselskaber af andre afviklingsenheder eller

iii) er enheder etableret i et tredjeland, og som ikke er medtaget i afviklingskoncernen i overensstemmelse med afviklingsplanen og disses datterselskaber

b) kreditinstitutter, der er tilknyttet et centralt organ, det centrale organ og alle institutter, der er underlagt det centrale organs kontrol, hvis én af disse enheder er en afviklingsenhed

83c) "globalt systemisk vigtigt institut" (G-SII): et G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 132), i forordning (EU) nr. 575/2013, ...".

4a) I artikel 10, stk. 6, indsættes følgende afsnit:

"Afviklingsplanen skal ajourføres efter gennemførelsen af afviklingshandling eller udøvelsen af beføjelser, jf. artikel 59, alt efter hvad der er relevant.

Når fristerne i artikel 10, stk. 7, litra o) og p), fastsættes, tager afviklingsmyndigheden hensyn til fristen for opfyldelse af kravet i artikel 104b i direktiv 2013/36/EU."

4b) Artikel 10, stk. 7, litra o), affattes således:

"o) kravene i artikel 45g og 45f og en frist for opnåelse af dette niveau, hvor det er relevant"

4c) Artikel 10, stk. 7, litra p), affattes således:

"p) såfremt en afviklingsmyndighed anvender artikel 45b, stk. 3, en frist for afviklingsenhedens overholdelse".

4d) I artikel 10, stk. 7, indsættes følgende afsnit:

"Ved fastsættelse af fristerne i første afsnit, litra o) og p), skal afviklingsplanen sikre, at de pågældende frister er passende, og tage hensyn til:

i) forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen

ii) begrænset adgang til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver

iii) afhængighed af egentlige kernekapitalinstrumenter for at opfylde kravet i artikel 45f."

5) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder og efter høring af væsentlige filialers afviklingsmyndigheder, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial, udarbejder koncernafviklingsplaner. Koncernafviklingsplanen skal angive foranstaltninger, der skal træffes over for:

a) modervirksomheden i Unionen

b) de datterselskaber, der tilhører koncernen og ligger i Unionen

c) de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder, og

d) med forbehold af afsnit VI, de datterselskaber, der tilhører koncernen og ligger uden for Unionen.

I overensstemmelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal afviklingsplanen angive følgende for hver koncern:

a) afviklingsenhederne

b) afviklingskoncernerne."

6) Artikel 12, stk. 3, litra a) og b), affattes således:

"a) fastlægge de afviklingshandlinger, der skal træffes over for afviklingsenheder i de i artikel 10, stk. 3, omhandlede scenarier, og konsekvenserne af disse afviklingshandlinger for de øvrige koncernenheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), for moderselskabet og for datterselskabsinstitutterne

b) redegøre for, i hvilket omfang afviklingsværktøjerne kan anvendes og afviklingsbeføjelserne udøves på en koordineret måde i forbindelse med afviklingsenheder, der er etableret i Unionen, herunder ved foranstaltninger med henblik på at befordre tredjemands opkøb af hele koncernen, af særlige forretningsområder eller aktiviteter, som nogle af koncernenhederne varetager, eller af bestemte koncernenheder eller afviklingskoncerner, og med henblik på at afdække potentielle hindringer for koordineret afvikling"

7) Artikel 12, stk. 3, litra e), affattes således:

"e) fastsætte eventuelle yderligere foranstaltninger, der ikke er omhandlet i dette direktiv, som de relevante afviklingsmyndigheder påtænker at træffe i forbindelse med enhederne i afviklingskoncernen".

8) I artikel 12, stk. 3, tilføjes følgende som litra a1):

"a1) hvis en koncern omfatter mere end en afviklingskoncern, fastlægge de afviklingshandlinger, der er planlagt over for de enkelte afviklingskoncerners afviklingsenheder, og konsekvenserne af disse handlinger for:

- i) andre koncernenheder, der tilhører den samme afviklingskoncern
- ii) andre afviklingskoncerner".

9) I artikel 13, stk. 4, indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

"Hvis en koncern omfatter mere end en afviklingskoncern, medtages planlægningen af afviklingshandlingerne omhandlet i artikel 12, stk. 3, litra a1), i en fælles afgørelse, jf. første afsnit."

10) Artikel 13, stk. 6, første afsnit, affattes således:

"Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne inden for fire måneder, træffer hver afviklingsmyndighed med ansvar for et datterselskab, som er uenig i koncernafviklingsplanen, selv afgørelse og identificerer i givet fald afviklingsenheden og udarbejder og opretholder en afviklingsplan for afviklingskoncernen bestående af de enheder, der hører under dens jurisdiktion. De enkelte afgørelser truffet af uenige afviklingsmyndigheder skal være fuldt begrundede, gøre rede for grundene til uenigheden for så vidt angår den foreslåede koncernafviklingsplan og tage hensyn til de øvrige afviklingsmyndigheders og kompetente myndigheders synspunkter og forbehold. Hver afviklingsmyndighed meddeler sin afgørelse til de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet."

11) Artikel 16, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"En koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndighederne enten likviderer koncernenheder ved almindelig insolvensbehandling eller afvikler koncernen ved at anvende afviklingsværktøjer og -beføjelser på afviklingsenheder i denne koncern, idet de så vidt muligt forhindrer, at det får betydelige negative konsekvenser for de finansielle systemer, herunder i en periode med generel finansiell ustabilitet eller hændelser, der berører hele systemet, i de medlemsstater, i hvilke der ligger koncernenheder eller -filialer, eller i andre medlemsstater eller Unionen, og således at videreførelsen af koncernenhedernes kritiske funktioner sikres, hvis de nemt kan skilles ud i tide eller på anden vis. Koncernafviklingsmyndighederne underretter rettidigt EBA, når en koncern anses for ikke at kunne afvikles."

12) I artikel 16 indsættes som stk. 4:

"Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, hvis en koncern omfatter mere end en afviklingskoncern, vurderer den enkelte afviklingskoncerns afviklingsmuligheder i henhold til denne artikel.

Den i første afsnit omhandlede vurdering foretages ud over vurderingen af hele koncernens afviklingsmuligheder og foretages efter den i artikel 13 fastsatte beslutningsprocedure."

12a) Efter artikel 16 indsættes en ny artikel 16a:

"Artikel 16a

Beføjelse til at forbyde visse udlodninger

1. Hvis en enhed samtidig opfylder det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), og artikel 141a, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2013/36/EU, men ikke opfylder det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, og samtidig

- i) de krav, der er omhandlet i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og
- ii) de krav, der er omhandlet i artikel 45c og 45d, ved beregning i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra a),

har den pågældende enheds afviklingsmyndighed i overensstemmelse med betingelserne i stk. 2 og 3 beføjelse til at forbyde, at en enhed udlodder mere end det maksimale udlodningsbeløb vedrørende minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (M-MUB) beregnet i overensstemmelse med stk. 4 ved en af følgende handlinger:

- a) foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital
- b) indføre en forpligtelse til at betale variabel aflønning eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel aflønning, såfremt forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor enheden ikke opfyldte de kombinerede bufferkrav
- c) foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Hvis enheden befinder sig i den situation, der er omhandlet i første afsnit, skal den straks underrette afviklingsmyndigheden om overtrædelsen.

2. I den situation, der er omhandlet i stk. 1, vurderer enhedens afviklingsmyndighed uden unødvendig forsinkelse efter høring af den kompetente myndighed, om den skal udøve den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til følgende elementer:

- a) årsagen til overtrædelsen og dennes varighed og omfang samt dens konsekvenser for afviklingsmulighederne
- b) udviklingen i enhedens finansielle situation og sandsynligheden for, at den inden for en overskuelig fremtid opfylder betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra a)
- c) udsigten til, at enheden vil være i stand til at sikre opfyldelse af kravene anført i stk. 1 inden for en rimelig tidsramme
- d) hvis enheden ikke er i stand til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb fastsat i artikel 72b og 72c i forordning (EU) nr. 575/2013 eller artikel 45b eller artikel 45g, stk. 3, hvorvidt dette er af idiosynkratisk karakter eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse
- e) hvis udøvelse af beføjelsen omhandlet i stk. 1 udgør det mest passende og rimelige middel til at afhjælpe institutternes situation på grundlag af dens potentielle indvirkning på både finansieringsbetingelserne og afviklingsmulighederne for den pågældende enhed.

Afviklingsmyndigheden gentager sin vurdering af, hvorvidt den skal udøve beføjelsen i stk. 1, mindst en gang om måneden i hele overtrædelsesperioden, så længe enheden fortsat er i den situation, der er omhandlet i stk. 1.

3. Hvis afviklingsmyndigheden vurderer, at enheden stadig befinder sig i den situation, der er omhandlet i stk. 1, seks måneder efter en sådan situation er blevet meddelt, udøver afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, undtagen hvis afviklingsmyndigheden vurderer, at mindst to af følgende betingelser er opfyldt:

- i) overtrædelsen skyldes en alvorlig forstyrrelse af de finansielle markeders funktion, hvilket fører til omfattende spændinger i flere segmenter af de finansielle markeder
- ii) den forstyrrelse, der er omhandlet i litra i), resulterer ikke alene i øget prisvolatilitet i enhedens kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter eller øgede omkostninger for enheden, men fører også til en fuldstændig eller delvis lukning af markederne, hvilket forhindrer enheden i at udstede kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter på markederne
- iii) den lukning af markederne, der er nævnt i litra ii), gælder ikke blot for den berørte enhed, men også for flere andre enheder
- iv) den forstyrrelse, der er omhandlet i litra i), forhindrer den berørte enhed i at udstede kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i et tilstrækkeligt stort omfang til at afhjælpe overtrædelsen
- v) en udøvelse af den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, fører til negative afsmittende virkninger for en del af banksektoren, som kan underminere den finansielle stabilitet.

Hvis den undtagelse, der er nævnt i det foregående afsnit, anvendes, underretter afviklingsmyndigheden den kompetente myndighed om sin afgørelse og redegør skriftligt for sin vurdering.

Afviklingsmyndigheden foretager vurderingen af betingelserne i det foregående afsnit hver måned for at vurdere, om undtagelsen kan finde anvendelse.

4. M-MUB beregnes ved at multiplicere den sum, der beregnes i overensstemmelse med stk. 5, med den faktor, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 6. M-MUB reduceres som følge af enhver af de handlinger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) eller c).

5. Den sum, der skal multipliceres i overensstemmelse med stk. 4, består af:

- a) foreløbige overskud, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udlodning af overskud eller betalinger i forbindelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), b) eller c)

plus

- b) det overskud ved årets udgang, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udlodning af overskud eller betalinger i forbindelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), b) eller c)

minus

- c) beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er omhandlet i litra a) og b) i dette stykke, blev tilbageholdt.

6. Faktoren bestemmes som følger:

- a) hvis den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde nogen af kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til artikel 45c og 45d i nærværende direktiv, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs første (dvs. den laveste) kvartil, er faktoren 0

- b) hvis den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde nogen af kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til artikel 45c og 45d i nærværende direktiv, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs anden kvartil, er faktoren 0,2
- c) hvis den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til artikel 45c og 45d i nærværende direktiv, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs tredje kvartil, er faktoren 0,4
- d) hvis den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til artikel 45c og 45d i nærværende direktiv, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs fjerde (dvs. det højeste) kvartil, er faktoren 0,6.

Den nedre og øvre grænse for det kombinerede bufferkravs kvartiler beregnes som følger:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Qn$$

"Q_n" angiver den berørte kvartils ordenstal."

12aa) I artikel 17 erstattes "institut" med "enhed".

13) I artikel 17, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

"Enheden forelægger senest to uger efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 1 afviklingsmyndigheden forslag til mulige foranstaltninger og en tidsplan for disse med henblik på at sikre, at instituttet opfylder artikel 45f eller 45g og kravet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, hvis en væsentlig hindring for afvikling skyldes en situation, hvor:

a) enheden på én gang opfylder det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6), og artikel 141a, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2013/36/EU, men samtidig ikke opfylder det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, og de krav, der er omhandlet i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, eller de krav, der er omhandlet i artikel 45c og 45d, ved beregning i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra a) eller

b) enheden ikke opfylder de krav, der er omhandlet i artikel 92a og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller kravene i artikel 45c og 45d.

Tidsplanen for gennemførelse af de foreslåede foranstaltninger skal tage hensyn til de årsager, der har ført til den pågældende hindring. Afviklingsmyndigheden vurderer efter høring af den kompetente myndighed, om de pågældende foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner den pågældende væsentlige hindring."

14) I artikel 17, stk. 5, indsættes følgende som litra h1):

"h1) kræver, at et institut eller en enhed, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), forelægger en plan for fornyet opfyldelse af artikel 45f eller 45g, udtrykt som den samlede risikoeksponering beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og efter omstændighederne af kravet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU og af kravene i artikel 45f eller 45g udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål i artikel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013."

15) I artikel 17, stk. 5, indsættes følgende som litra j1):

"j1) kræve, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ændrer løbetidsprofilen for kapitalgrundlagsinstrumenter, efter at have opnået samtykke fra den kompetente myndighed, og de nedskrivningsrelevante passiver i artikel 45b eller posterne i artikel 45g, stk. 3, litra a) og b), for at sikre fortsat overholdelse af artikel 45f eller 45g."

16) I artikel 17, stk. 5, litra i) og j), erstattes "artikel 45" med "artikel 45f og 45g".

17) Artikel 18, stk. 1-7, affattes således:

1. Koncernafviklingsmyndigheden tager sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder efter høring af tilsynskollegiet og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial, hensyn til den i artikel 16 krævede vurdering i afviklingskollegiet og tager alle rimelige skridt til at nå frem til en fælles afgørelse om anvendelsen af foranstaltninger, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, vedrørende alle afviklingsenheder og deres datterselskaber, som er enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, og som tilhører koncernen.

2. Konkernafviklingsmyndigheden udarbejder og forelægger i samarbejde med den konsoliderende tilsynsmyndighed og EBA i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 en rapport for modervirksomheden i Unionen, for datterselskabernes afviklingsmyndigheder, som sender den til datterselskaberne under deres tilsyn, og for afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer. I rapporten, der udarbejdes efter høring af de kompetente myndigheder, analyseres det, hvilke væsentlige hindringer der er for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og for udøvelse af afviklingsbeføjelserne i forbindelse med koncernen og afviklingskoncerner, hvis en koncern omfatter mere end en afviklingskoncern. I rapporten skal konsekvenserne for instituttets forretningsmodel tages i betragtning, og der skal anbefales forholdsmæssige og målrettede foranstaltninger, som myndigheden mener er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer.

Hvis hindringen for koncernens afvikling skyldes en situation i en koncernenhed som omhandlet i artikel 17, stk. 3, andet afsnit, underretter konkernafviklingsmyndigheden modervirksomheden i Unionen om sin vurdering af denne hindring efter høring af afviklingsenhedens afviklingsmyndighed og datterselskabsinstitutternes afviklingsmyndigheder.

3. Senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten kan modervirksomheden i Unionen indsende bemærkninger og forelægge konkernafviklingsmyndigheden forslag til alternative foranstaltninger til afhjælpning af de hindringer, der er påpeget i rapporten.

Hvis disse hindringer skyldes en situation i en koncernenhed som omhandlet i artikel 17, stk. 3, andet afsnit, forelægger modervirksomheden i Unionen senest to uger efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 2, konkernafviklingsmyndigheden forslag til mulige foranstaltninger og en tidsplan for disse for at sikre, at koncernenheden opfylder artikel 45f og 45g udtrykt som den samlede risikoeksponering beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og efter omstændighederne kravet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU og kravene i artikel 45f og 45g udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål omhandlet i artikel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013.

Tidsplanen for gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger skal tage hensyn til de årsager, der har ført til den pågældende hindring. Afviklingsmyndigheden vurderer efter høring af den kompetente myndighed, om de pågældende foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner den pågældende væsentlige hindring.

4. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler de foranstaltninger, der måtte være foreslået af modervirksomheden i Unionen, til den konsoliderende tilsynsmyndighed, EBA, datterselskabernes afviklingsmyndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial.

Koncernafviklingsmyndighederne og datterselskabernes afviklingsmyndigheder gør efter høring af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse i afviklingskollegiet om udpegelsen af væsentlige hindringer og, om nødvendigt, vurderingen af de foranstaltninger, der er foreslået af modervirksomheden i Unionen, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver iværksat for at afhjælpe eller fjerne hindringerne, og som skal tage hensyn til de potentielle konsekvenser af foranstaltningerne i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

5. Den fælles afgørelse skal foreligge senest fire måneder efter forelæggelsen af eventuelle bemærkninger fra modervirksomheden i Unionen. Hvis modervirksomheden i Unionen ikke har forelagt eventuelle bemærkninger, skal den fælles afgørelse foreligge senest en måned fra udløbet af den i stk. 3 omhandlede frist på fire måneder.

Den fælles afgørelse om hindringen for afvikling som følge af en situation omhandlet i artikel 17, stk. 3, andet afsnit, skal foreligge senest to uger efter forelæggelsen af eventuelle bemærkninger fra modervirksomheden i Unionen i henhold til stk. 3.

Den fælles afgørelse skal være begrundet og fremgå af et dokument, som koncernafviklingsmyndigheden sender til modervirksomheden i Unionen.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for den i stk. 5 omhandlede frist, træffer koncernafviklingsmyndigheden efter høring af afviklingsenhedernes afviklingsmyndigheder, såfremt disse er nogle andre myndigheder, selv afgørelse om, hvilke passende foranstaltninger der skal iværksættes i henhold til artikel 17, stk. 4, på koncernniveau.

Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til modervirksomheden i Unionen af koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af den relevante periode, der er nævnt i stk. 5, indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Den relevante periode, der er nævnt i stk. 5, anses for at være forligsperioden som omhandlet i forordningen. EBA vedtager en afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af den relevante periode, der er nævnt i stk. 5, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA, finder koncernafviklingsmyndighedens afgørelse anvendelse.

6a. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for den i stk. 5 omhandlede frist, træffer den relevante afviklingsenheds afviklingsmyndighed selv afgørelse om passende foranstaltninger, der skal iværksættes i henhold til artikel 17, stk. 4, på afviklingskoncernniveau.

Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som afviklingsmyndighederne for de øvrige enheder i den samme afviklingskoncern og koncernafviklingsmyndigheden har. Afgørelsen fremsendes til afviklingsenheden af de relevante afviklingsmyndigheder.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af den relevante periode, der er nævnt i stk. 5, indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder afviklingsenhedens afviklingsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Den relevante periode, der er nævnt i stk. 5, anses for at være forligsperioden som omhandlet i forordningen. EBA træffer sin afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af den relevante periode, der er nævnt i stk. 5, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA, finder afgørelsen fra afviklingsenhedens afviklingsmyndighed anvendelse.

7. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse, træffer afviklingsmyndighederne for datterselskaber, der ikke er afviklingsenheder, selv afgørelse om, hvilke passende foranstaltninger de enkelte datterselskaber skal træffe i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4. Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til datterselskabet og til den berørte afviklingsenhed, til afviklingsenhedens afviklingsmyndighed og, hvis denne myndighed adskiller sig fra førstnævnte, til koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af den relevante periode, der er nævnt i stk. 5, indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder datterselskabets afviklingsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Den relevante periode, der er nævnt i stk. 5, anses for at være forligsperioden som omhandlet i forordningen. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af den relevante periode, der er nævnt i stk. 5, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA, finder afgørelsen fra datterselskabets afviklingsmyndighed anvendelse."

20) Artikel 32, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen andre foranstaltninger iværksat af den private sektor, herunder foranstaltninger vedrørende en institutsikringsordning, eller af en tilsynsmyndighed, herunder foranstaltninger til tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passiver omhandlet i artikel 45g, stk. 3, litra a), i overensstemmelse med artikel 59, stk. 2, over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende."

20a) Som artikel 32a indsættes:

"Artikel 32a

Betingelser for afvikling for kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ

Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger over for et centralt organ og alle tilknyttede kreditinstitutter, når det centrale organ og de tilknyttede kreditinstitutter som helhed opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1."

21) Artikel 33, stk. 2, 3 og 4, affattes således:

"2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), hvis den pågældende enhed opfylder betingelserne fastsat i artikel 32, stk. 1.

3. Ejers et blandet holdingselskabs datterselskabsinstitutter direkte eller indirekte af et mellemliggende finansielt holdingselskab, sikrer afviklingsplanen, at det mellemliggende finansielle holdingselskab identificeres som en afviklingsenhed, og medlemsstaterne sikrer, at der træffes afviklingshandlinger med henblik på koncernafvikling over for det mellemliggende finansielle holdingselskab. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ikke træffer afviklingshandlinger med henblik på koncernafvikling over for det blandede holdingselskab.

4. Med forbehold af nærværende artikels stk. 3 kan afviklingsmyndighederne, uanset om en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), ikke måtte opfylde betingelserne i artikel 32, stk. 1, træffe afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) enheden er en afviklingsenhed

b) et eller flere af denne enheds datterselskaber, som er institutter, men ikke afviklingsenheder, opfylder betingelserne fastsat i artikel 32, stk. 1

c) disse datterselskabers aktiver og passiver er af et sådant omfang, at deres sammenbrud udgør en trussel mod afviklingskoncernen som helhed, og afviklingshandlinger over for den i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), omhandlede enhed er nødvendige enten for afvikling af sådanne datterselskaber, der er institutter, eller for afvikling af den relevante afviklingskoncern som helhed."

21a) Som artikel 33a indsættes:

"Artikel 33a

Beføjelse til at suspendere visse forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres respektive afviklingsmyndigheder har beføjelse til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har indgået, når afviklingsmyndigheden efter konstateringen af, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), beslutter, at det er nødvendigt at udøve suspensionsbeføjelsen for at undgå yderligere forværring af de finansielle vilkår i et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller for at nå frem til en konklusion om, at betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra b) og c), er opfyldt, eller for at vælge de mest passende afviklingsværktøjer.

Afgørelsen om at udøve beføjelsen til suspension for at undgå yderligere forværring af instituttets finansielle situation eller for at nå frem til den konklusion, at betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra b) og c), er opfyldt, foretages af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed, der skal besvare høringen rettidigt for at undgå udgående pengestrømme i mellemtiden.

2. En suspension i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på betalings- og leveringsforpligtelser over for systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter og tredjelandes centrale modparter, der er anerkendt af ESMA i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, og centralbanker.

Afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser og fastsætte rækkevidden af denne beføjelse, der er relevant for behovene i den konkrete sag.

Afviklingsmyndighederne skal navnlig nøje vurdere, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udvide suspensionen til berettigede indskud i henhold til definitionen i artikel 2, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/49/EU, navnlig til dækkede indskud fra fysiske personer samt mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder.

Under udøvelsen af beføjelsen til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser i forbindelse med berettigede indskud, kan afviklingsmyndighederne beslutte, at indskyderne har adgang til et passende dagligt beløb.

3. Suspensionsperioden i stk. 1 skal være så kort som mulig og må ikke overskride den minimumsperiode, som afviklingsmyndigheden finder absolut nødvendig til de formål, der er omhandlet i stk. 1, og den kan under ingen omstændigheder være længere end fra tidspunktet for offentliggørelsen af en meddelelse om suspension i henhold til stk. 7 frem til midnat i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden for instituttet eller enheden er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

4. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have på de finansielle markeders ordnede funktion, og til de eksisterende nationale regler samt tilsynsmæssige og retlige beføjelser for at beskytte kreditorernes rettigheder og sikre lige behandling af kreditorerne under insolvensbehandling. Afviklingsmyndighederne tager navnlig hensyn til den potentielle anvendelse af national insolvensbehandling på instituttet eller enheden som følge af konstateringen i artikel 32, stk. 1, litra b), og iværksætter de ordninger, de anser for passende med henblik på at sikre tilstrækkelig samordning med de nationale administrative eller retslige myndigheder.

5. Hvis et instituts betalings- eller leveringsforpligtelser i en kontrakt suspenderes i henhold til stk. 1, suspenderes instituttets modparters betalings- eller leveringsforpligtelser i henhold til kontrakten i samme periode.

6. En betalings- eller leveringsforpligtelse, som ville være forfaldet i suspensionsperioden, jf. stk. 1, forfalder umiddelbart efter udløbet af denne periode.

7. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne straks underretter det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og de myndigheder, der er omhandlet i artikel 83, stk. 2, litra a)-h), når de udøver beføjelsen til at suspendere visse forpligtelser efter konstateringen af, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), og inden afgørelsen om afvikling træffes.

Afviklingsmyndigheden offentliggør eller sikrer offentliggørelsen af en genpart af den afgørelse eller det instrument, hvorved forpligtelser suspenderes i henhold til denne artikel, og suspensionsvilkårene og -perioden med de midler, der er omhandlet i artikel 83, stk. 4."

8. Denne artikel berører ikke bestemmelserne i medlemsstaternes nationale lovgivning om beføjelser til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser inden en konstatering af, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), eller gældende for institutter, som skal afvikles ved almindelig insolvensbehandling, og som går ud over det anvendelsesområde og den varighed, der er fastsat i denne artikel. Disse beføjelser udøves i overensstemmelse med omfanget, varigheden og betingelserne i den relevante nationale lovgivning. Betingelserne i denne artikel berører ikke de betingelser, der er knyttet til en sådan beføjelse til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser."

9. Medlemsstaterne sikrer, at en afviklingsmyndighed, når den udøver beføjelsen til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelserne for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i henhold til stk. 1, også kan udøve beføjelsen til at begrænse instituttets sikrede kreditorer i forbindelse med aktiverne i det pågældende institut eller den pågældende enhed i den samme periode. Bestemmelserne i artikel 70, stk. 2-4, finder anvendelse.

10. Medlemsstaterne sikrer, at en afviklingsmyndighed, når den udøver beføjelsen til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelserne for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i henhold til stk. 1, også kan udøve beføjelsen til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med dette institut i den samme periode. Bestemmelserne i artikel 71, stk. 2-8, finder anvendelse.

11. I tilfælde af at en afviklingsmyndighed, efter at have konstateret, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), har udøvet sine beføjelser i henhold til stk. 1, 9 eller 10, og hvis der efterfølgende træffes afviklingshandling over for dette institut, udøver den ikke sine beføjelser i henhold til stk. 1 i artikel 69, 70 eller 71 over for dette institut."

22) Artikel 44, stk. 2, litra f), affattes således:

"f) passiver med en resterende løbetid på mindre end syv dage, over for systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i overensstemmelse med direktiv 98/26/EF, eller deres deltagere og som følge af deltagelse i et sådant system eller over for tredjelandes CCP'er, der er anerkendt af ESMA".

22a) I artikel 44, stk. 2, indsættes litra h):

"h) passiver over for institutter eller enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og som indgår i samme afviklingskoncern uden selv at være afviklingsenheder, uanset deres løbetid, undtagen når disse passiver er efterstillet almindelige usikrede passiver i henhold til den relevante nationale lovgivning om det hierarki for fordringer, der er gældende på datoen for gennemførelsen af dette direktiv.

Hvis det foregående afsnit finder anvendelse, vurderer afviklingsmyndigheden for det pågældende datterselskab, som ikke er en afviklingsenhed, om beløbet for instrumenter, der overholder artikel 45g, stk. 3, er tilstrækkeligt til at støtte gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi."

22b) I artikel 44, stk. 3, indsættes følgende afsnit efter sidste afsnit:

"Afviklingsmyndighederne vurderer nøje, om passiver over for institutter eller enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og som indgår i samme afviklingskoncern uden selv at være afviklingsenheder og ikke udelukkes fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser i henhold til stk. 2, litra h), bør udelukkes eller delvis udelukkes i henhold til litra a)-d) for at sikre effektiv gennemførelse af afviklingsstrategien."

23) Artikel 45 erstattes af følgende artikler:

"Artikel 45

Anvendelse og beregning af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Medlemsstaterne sikrer, at institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), til enhver tid opfylder kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis det kræves i henhold til og i overensstemmelse med artikel 45-45h.

2. Det i stk. 1 omhandlede krav beregnes efter artikel 45c, stk. 3, 3a eller 4, alt efter hvad der er relevant, som kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, udtrykt som en procentdel af:

a) den samlede risikoeksponering for den relevante enhed som omhandlet i stk. 1 beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

b) det samlede eksponeringsmål for den relevante enhed som omhandlet i stk. 1 beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og 429a, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 45a

Undtagelse fra minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Uanset artikel 45 skal afviklingsmyndighederne undtage realkreditinstitutter, som finansieres med dækkede obligationer, og som i overensstemmelse med national ret ikke må modtage indskud, fra kravet i artikel 45, stk. 1, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) disse institutter vil blive likvideret ved hjælp af nationale insolvensprocedurer eller andre typer af procedurer, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 38, 40 eller 42, og som gælder for disse institutter
 - b) disse nationale insolvensprocedurer eller andre typer af procedurer vil sikre, at disse institutters kreditorer, herunder indehavere af dækkede obligationer, hvor det er relevant, vil bære tabet på en måde, som er i overensstemmelse med afviklingsmålene.
2. Institutter, der er undtaget fra kravet fastsat i artikel 45, stk. 1, er ikke omfattet af konsolideringen som omhandlet i artikel 45f, stk. 1.

Artikel 45b

Nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheder

1. Nedskrivningsrelevante passiver indgår kun i afviklingsenheders kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis de opfylder betingelserne fastsat i artikel 72a, med undtagelse af artikel 72b, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Når der i dette direktiv henvises til kravene i artikel 92a eller 92b i direktiv (EU) nr. 575/2013, består nedskrivningsrelevante passiver i forbindelse med disse artikler, jf. dog første afsnit, af nedskrivningsrelevante passiver som defineret i artikel 72k i forordning (EU) nr. 575/2013 og fastlagt i overensstemmelse med anden del, afsnit I, kapitel 5a, i nævnte forordning.

2. Uanset artikel 72a, stk. 2, litra l), i forordning (EU) nr. 575/2013 indgår passiver hidrørende fra gældsinstrumenter, der har derivategenskaber, såsom strukturerede obligationer, kun i kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

- a) Hovedstolen af passivbeløbet hidrørende fra gældsinstrumentet kendes inden udstedelsestidspunktet, er fast eller stigende og påvirkes ikke af en derivategenskab, eller gældsinstrumentet indeholder en kontraktbestemmelse, der angiver størrelsen af fordringen i tilfælde af afvikling.
- b) Positionen af det passiv, der hidrører fra gældsinstrumentet eller det indbyggede derivat, kan værdiansættes dagligt med udgangspunkt i et aktivt likvidt marked for køb og salg for et ækvivalent instrument uden kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 104 og 105 i forordning (EU) nr. 575/2013 // eller gældsinstrumentet indeholder en kontraktbestemmelse, der angiver størrelsen af fordringen i tilfælde af afvikling.
- c) Gældsinstrumentet, herunder dets derivategenskab, er ikke omfattet af en nettingaftale, og dets værdiansættelse er ikke omfattet af artikel 49, stk. 3.

De i første afsnit omhandlede passiver indgår kun i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver med et beløb svarende til det, der er omhandlet i første afsnit, litra a).

2a. Passiver udstedt af et datterselskab, der er etableret i Unionen, og som indgår samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, til en eksisterende aktionær, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, skal medregnes i afviklingsenhedernes kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) de er udstedt i overensstemmelse med artikel 45g, stk. 3, litra a)
- b) udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i forbindelse med disse passiver i henhold til artikel 59 eller 62 berører ikke afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet
- c) de overstiger ikke et beløb, der beregnes ved at trække det i nr. i) omhandlede beløb fra det i nr. ii) omhandlede beløb:
 - i) summen af de passiver, der er udstedt til og købt af afviklingsenheden, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, og det kapitalgrundlag, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 45g, stk. 3, litra b)
 - ii) det krævede beløb i overensstemmelse med artikel 45g, stk. 1.

3. Med forbehold af minimumskravet i artikel 45c, stk. 3a, og artikel 45d, stk. 1, litra a), sikrer afviklingsmyndighederne, at en del af kravet omhandlet i artikel 45f svarende til 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, skal opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SII'er, eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 45c, stk. 3a og 3b, med kapitalgrundlag og instrumenter, som opfylder alle de betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af artikel 72b, stk. 3-5, i nævnte forordning. Afviklingsmyndigheden kan efter anmodning fra en afviklingsenhed tillade, at et niveau, der er lavere end 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, men højere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af formlen $(1-X1/X2) \times 8 \%$ af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, skal opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SII'er, eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 45c, stk. 3a og 3b, med kapitalgrundlag og instrumenter, som opfylder alle de betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af artikel 72b, stk. 3-5, i nævnte forordning, forudsat at betingelserne i artikel 72b, stk. 3, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt, og under overholdelse af grænsen for andelen af den mulige reduktion i henhold til artikel 72b, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: $X1 = 33,5 \%$ af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

$X2$ = det beløb, der fremkommer af summen af i) 18 % af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og ii) det krav, der er omhandlet i artikel 128, nr. 6, i direktiv 2013/36/EU.

4. For afviklingsenheder, der hverken er G-SII'er eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 45c, stk. 3a og 3b, kan afviklingsmyndigheden beslutte, at en del af kravet omhandlet i artikel 45f på op til 8 % af enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, eller den formel, der er omhandlet i stk. 6, alt efter hvad der er højest, skal opfyldes med kapitalgrundlag og instrumenter, som opfylder alle de betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra nævnte forordnings artikel 72b, stk. 3-5, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) de ikkeefterstillede passiver, der er omhandlet i stk. 1 og 2, har samme prioritet i den nationale prioritetsrækkefølge ved insolvens som visse passiver, der er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 44, stk. 2 eller 3
- b) risiko for, at kreditorer med fordringer knyttet til disse passiver som følge af en planlagt anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på ikkeefterstillede passiver, som ikke er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 44, stk. 2 eller 3, lider større tab, end de ville have gjort ved likvidation under almindelig insolvensbehandling
- c) størrelsen af de efterstillede passiver overstiger ikke det beløb, der er nødvendigt for at sikre, at de i litra b) omhandlede kreditorer ikke lider tab, der er større end de tab, som de ville have lidt ved likvidation under almindelig insolvensbehandling.

Når afviklingsmyndigheden inden for en kategori af passiver, der omfatter nedskrivningsrelevante passiver, fastslår, at summen af de passiver, der med rimelig sandsynlighed kan forventes at blive udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 44, stk. 2 eller 3, beløber sig til mere end 10 % af den pågældende kategori, skal den vurdere den risiko, der er omhandlet i andet afsnit, litra b).

5. Med henblik på stk. 3 og 4 skal derivatpassiver medtages i de samlede passiver, forudsat at modparters nettingrettigheder anerkendes fuldt ud.

En enheds kapitalgrundlag, der anvendes til opfylde kravet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kan opfylde kravet i stk. 3 og 4.

6. Uanset stk. 3 kan afviklingsmyndigheden beslutte, at kravet omhandlet i artikel 45f skal opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SII'er, eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 45c, stk. 3a eller 3b, med instrumenter, som opfylder alle betingelserne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af artikel 72b, stk. 3-5, i nævnte forordning, i det omfang summen af disse instrumenter og kapitalgrundlaget for en enhed som følge af dens forpligtelse til at opfylde kravene i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 samt artikel 45c, stk. 3a, og artikel 45f ikke overstiger 8 % af enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, eller det beløb, der fremkommer ved anvendelse af formlen $A \times 2 + B \times 2 + C$, alt efter, hvad der er højest, hvor A, B og C er følgende beløb:

A = beløbet hidrørende fra kravet i artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 (søjle 1)

B = beløbet hidrørende fra kravet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU (søjle 2R)

C = beløbet hidrørende fra kravet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU (kombineret kapitalbufferkrav).

7. Afviklingsmyndighederne kan udøve den beføjelse, der er omhandlet i stk. 6, i forbindelse med afviklingsenheder, der er G-SII'er eller er omfattet af artikel 45c, stk. 3a eller 3b, og som opfylder en af betingelserne nedenfor, så længe antallet af identificerede afviklingsenheder ikke overstiger 30 % af alle afviklingsenheder, der er G-SII'er eller er omfattet af artikel 45c, stk. 3a eller 3b, og for hvilke afviklingsmyndigheden fastsætter kravet i artikel 45f:

- a) kravet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU afspejler, at afviklingsenheden, der er et G-SII eller er omfattet af artikel 45c, stk. 3a eller 3b, er blandt de 20 % mest risikobetonede institutter, for hvilke afviklingsmyndigheden fastsætter kravet i artikel 45, eller

b) der er i den forudgående vurdering af afviklingsmulighederne konstateret væsentlige hindringer for afvikling, og

i) der er ikke truffet afhjælpende foranstaltninger efter udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 17, stk. 5, i den tidsplan, som kræves af afviklingsmyndigheden, eller

ii) den konstaterede væsentlige hindring kan ikke afhjælpes med nogen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 17, stk. 5, og udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i stk. 6, vil helt eller delvis kompensere for hindringens negative indvirkning på afviklingsmulighederne, eller

c) afviklingsmyndigheden finder, at enhedens foretrukne afviklingsstrategi i begrænset omfang er gennemførlig og troværdig, under hensyntagen til enhedens størrelse, dens indbyrdes forbundethed, dens aktiviteter karakter, omfang, risiko og kompleksitet samt dens retlige status og aktionærstruktur.

For så vidt angår den grænse, der er omhandlet i første afsnit, afrunder afviklingsmyndigheden det tal, der fremkommer ved beregningen, til nærmeste hele tal.

Medlemsstaterne kan under hensyntagen til deres nationale banksektors særlige karakteristika, herunder især antallet af afviklingsenheder, der G-SII'er eller er omfattet af artikel 45c, stk. 3a eller 3b, og for hvilke afviklingsmyndigheden fastsætter kravet i artikel 45f, fastsætte den procentdel, der er omhandlet i første afsnit, til et højere niveau end 30 %.

8. Den beslutning, der er omhandlet i stk. 4 og 6, træffes af afviklingsmyndigheden i samråd med den kompetente myndighed.

Når afviklingsmyndighederne træffer den i stk. 4 og 6 omhandlede beslutning, tager de også hensyn til:

a) markededybden for instituttets instrumenter, der er omhandlet i første afsnit, prisfastsættelsen af sådanne eksisterende instrumenter og den tid, der medgår til at gennemføre eventuelle transaktioner, som er nødvendige for overholdelse af den i første afsnit omhandlede beslutning

b) størrelsen af de nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der opfylder alle betingelserne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med en restløbetid på under et år fra datoen for beslutningen om anvendelse af kravet med henblik på at foretage kvantitative justeringer i kravet omhandlet i første afsnit

c) adgangen til og størrelsen af de instrumenter, der opfylder alle betingelserne i artikel 72a, med undtagelse af artikel 72b, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013

d) hvorvidt omfanget af passiver, som er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 44, stk. 2 eller 3, og som ved normal insolvensbehandling har samme rangorden eller er efterstillet de nedskrivningsrelevante passiver med højeste rangorden, er betydeligt sammenlignet med et instituts nedskrivningsrelevante passiver og kapitalgrundlag.

Overstiger omfanget af udelukkede passiver i litra d) ikke 5 % af et instituts kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, betragtes det udelukkede omfang ikke som betydeligt. Om omfanget af udelukkede passiver er betydeligt over denne grænse, vurderes af afviklingsmyndighederne

e) enhedens forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil samt dens stabilitet og evne til at bidrage til økonomien

f) mulige omstruktureringsomkostningers indvirkning på rekapitalisering af enheden.

Fastlæggelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav fastlægges af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed på grundlag af følgende kriterier:

- a) behovet for at sikre, at afviklingskoncernen kan afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne, herunder i givet fald bail-in-værktøjet, på en måde, som opfylder afviklingsmålsætningerne
- b) behovet for i hensigtsmæssigt omfang at sikre, at afviklingsenheden og dens datterselskaber, som er institutter, men ikke afviklingsenheder, har tilstrækkelige nedskrivningsrelevante passiver til, såfremt henholdsvis bail-in-værktøjet eller nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser anvendes på dem, at sikre, at tabene kan dækkes, og den samlede kapitalprocent og gearingsgraden i de pågældende enheder kan genoprettes til det niveau, som er nødvendigt for, at de fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil de er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU
- c) behovet for at sikre, at afviklingsenheden, såfremt det ifølge afviklingsplanen forventes, at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver kan udelukkes fra bail-in, jf. artikel 44, stk. 3, eller kan overføres til en modtager i deres helhed ved en delvis overførsel, har tilstrækkelige øvrige nedskrivningsrelevante passiver til at sikre, at tabene kan dækkes, og at afviklingsenhedens samlede kapitalprocent eller i påkommende tilfælde gearingsgrad kan genoprettes til det niveau, som er nødvendigt for, at den fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil den er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU
- d) enhedens størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil
- f) i hvilket omfang det forhold, at enheden er nødlidende, har negative virkninger for den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmitning på andre institutter eller enheder på grund af enhedens indbyrdes forbundethed med andre institutter eller enheder eller på det finansielle system generelt.

2. Hvis afviklingsplanen omfatter iværksættelse af afviklingshandlinger i overensstemmelse med de relevante afviklingsscenarier som omhandlet i artikel 10, stk. 3, skal det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav svare til et beløb, der er tilstrækkeligt til at sikre, at:

- a) de tab, som enheden forventes at lide, absorberes fuldt ud ("tabsabsorbering")
- b) afviklingsenheden og dens datterselskaber, som er institutter, men ikke afviklingsenheder, rekapitaliseres til det niveau, som er nødvendigt, for at de fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og fortsætte de aktiviteter, hvortil de er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller tilsvarende lovgivning i en passende periode på højst et år ("rekapitalisering").

Hvis enheden ifølge afviklingsplanen skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling eller andre tilsvarende nationale procedurer, vurderer afviklingsmyndigheden, om det er begrundet at begrænse det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav for den pågældende enhed, så den ikke overstiger et beløb, der er tilstrækkeligt til at absorbere tab i henhold til første afsnit, litra a).

Afviklingsmyndigheden skal i sin vurdering navnlig evaluere den begrænsning, der er omhandlet i det foregående afsnit, for så vidt angår eventuelle konsekvenser for den finansielle stabilitet og risikoen for afsmitning på det finansielle system.

3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 2, består for afviklingsenheder af følgende:

- a) summen af:
 - i) de tab, der skal absorberes ved afvikling, og som svarer til kravene for afviklingsenheden, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, på konsolideret afviklingskoncernniveau
 - ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver afviklingskoncernen hidrørende fra afviklingen mulighed for fornyet opfyldelse af sit samlede kapitalprocentkrav omhandlet i artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og sit krav omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, på konsolideret afviklingskoncernniveau efter gennemførelsen af afviklingshandlinger

b) summen af:

i) de tab, der skal absorberes ved afvikling, og som svarer til afviklingsenhedens krav til gearingsgrad, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, på konsolideret afviklingskoncernniveau og

ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver afviklingskoncernen hidrørende fra afviklingen mulighed for fornyet opfyldelse af sit krav til gearingsgrad omhandlet i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret afviklingskoncernniveau efter gennemførelsen af afviklingshandlinger.

Med henblik på artikel 45, stk. 2, litra a), udtrykkes kravet i artikel 45, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med dette stykkes litra a) divideret med den samlede risikoeksponering.

Med henblik på artikel 45, stk. 2, litra b), udtrykkes kravet i artikel 45, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med dette stykkes litra b) divideret med eksponeringsmålet bag gearingsgraden.

Ved fastsættelse af det individuelle krav i første afsnit, litra b), tager afviklingsmyndigheden højde for kravene i artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5 og 8, i direktiv 2014/59/EU.

Ved fastsættelsen af de rekapitaliseringsbeløb, der er omhandlet i ovenstående afsnit, skal afviklingsmyndigheden:

a) anvende de senest indberettede værdier for den relevante samlede risikoeksponering eller eksponeringsværdi bag gearingsgraden justeret for eventuelle ændringer som følge af afviklingshandlinger i afviklingsplanen og

b) efter høring af den kompetente myndighed ned- eller opjustere det beløb, som svarer til det nuværende krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, med henblik på at fastlægge det krav, der skal være gældende for afviklingsenheden efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi.

Afviklingsmyndigheden skal være i stand til at øge kravet i litra a), nr. ii), i første afsnit med et passende beløb, der er nødvendigt for at sikre, at enheden efter afvikling bevarer en tilstrækkelig markedstillid i en passende periode på højst et år ("markedstillidsbuffer").

Hvis det foregående afsnit finder anvendelse, svarer markedstillidsbufferen til det kombinerede bufferkrav, der er nævnt i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, med undtagelse af kravet i litra a) i nævnte bestemmelse, der finder anvendelse efter anvendelsen af afviklingsværktøjerne.

Dette beløb nedjusteres, hvis afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at det vil være muligt og troværdigt, at et lavere beløb er tilstrækkeligt til at bevare markedstilliden og sikre både instituttets fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og adgangen til finansiering uden behov for anden ekstraordinær finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 101, stk. 2, og artikel 44, stk. 5 og 8, i direktiv 2014/59/EU efter gennemførelsen af afviklingsstrategien. Dette beløb opjusteres, hvis afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at et højere niveau er nødvendigt for at bevare tilstrækkelig markedstillid og sikre både instituttets fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 101, stk. 2, og artikel 44, stk. 5 og 8, i direktiv 2014/59/EU i en passende periode på højst et år.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer den metode, som afviklingsmyndighederne skal anvende til at skønne de krav, der er omhandlet i artikel 104a og artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU for afviklingsenheder på konsolideret afviklingskoncernniveau, hvis afviklingskoncernen ikke i sig selv er omfattet af disse krav i henhold til nævnte direktiv.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [6 måneder efter dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3a. For afviklingsenheder, der ikke er omfattet af artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver overstiger 100 mia. EUR, skal det krav, der er omhandlet i stk. 3, mindst være lig med ("søjle 1-krav til de bedste banker"):

a) 13,5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra a), og

b) 5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra b).

Uanset artikel 45b skal afviklingsenheder, der er omhandlet i foregående afsnit, opfylde det krav, der er omhandlet i dette stykke, og som svarer til 13,5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra a), og til 5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra b) med nedskrivningsrelevante passiver, der opfylder alle de betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra stk. 3-5 i nævnte forordnings artikel 72b, passiver omhandlet i artikel 45b, stk. 2a, eller kapitalgrundlag.

3b. Afviklingsmyndighederne kan efter høring af de kompetente myndigheder beslutte at anvende minimumskravene i stk. 3a på afviklingsenheder, der ikke er omfattet af artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver er mindre end 100 mia. EUR, og som afviklingsmyndigheden vurderer med rimelig sandsynlighed udgør en systemisk risiko, hvis den bliver nødlidende.

Når de i det foregående afsnit omhandlede beslutninger træffes, tager afviklingsmyndighederne hensyn til:

- i) forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen
- ii) begrænset adgang til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver
- iii) afhængighed af egentlig kernekapital til at opfylde kravet i artikel 45, stk. 1.

Beslutningen om ikke at pålægge et minimumskrav i overensstemmelse med stk. 3b berører ikke beslutningen om at pålægge, at kravet i artikel 45f opfyldes med instrumenter, der opfylder alle de betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, i overensstemmelse med artikel 45b, stk. 3-6.

4. Det beløb, der henvises til i stk. 2, skal for enheder, som ikke selv er afviklingsenheder, bestå af følgende:

a) summen af:

- i) de tab, der skal absorberes, og som svarer til enhedens krav, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 104a i direktiv 2013/36/EU og
- ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver enheden mulighed for fornyet opfyldelse af sit samlede kapitalprocentkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og sit krav omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59 og afviklingen af afviklingskoncernen

b) summen af:

i) de tab, der skal absorberes, og som svarer til enhedens krav til gearingsgrad, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, og

ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver enheden mulighed for fornyet opfyldelse af sit krav til gearingsgrad, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59 og afviklingen af afviklingskoncernen.

Med henblik på artikel 45, stk. 2, litra a), udtrykkes kravet i artikel 45, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med litra a) divideret med den samlede risikoeksponering.

Med henblik på artikel 45, stk. 2, litra b), udtrykkes kravet i artikel 45, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med litra b) divideret med eksponeringsmålet bag gearingsgraden.

Ved fastsættelse af det individuelle krav i første afsnit, litra b), tager afviklingsmyndigheden højde for kravene i artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5 og 8, i direktiv 2014/59/EU.

Ved fastsættelsen af de rekapitaliseringsbeløb, der er omhandlet i ovenstående afsnit, skal afviklingsmyndigheden:

a) anvende de senest indberettede værdier for den relevante samlede risikoeksponering eller eksponeringsværdi bag gearingsgraden justeret for eventuelle ændringer som følge af handlinger i afviklingsplanen og

b) efter høring af den kompetente myndighed ned- eller opjustere det beløb, som svarer til det nuværende krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, med henblik på at fastlægge det krav, der skal være gældende for den relevante enhed efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59 og afviklingen af afviklingskoncernen.

Afviklingsmyndigheden skal være i stand til at øge kravet i litra a), nr. ii), i første afsnit med et passende beløb, der er nødvendigt for at sikre, at enheden efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59 fortsat opfylder betingelserne for tilladelse og bevarer en tilstrækkelig markedstillid i en passende periode på højst et år ("markedstillidsbuffer").

Hvis det foregående afsnit finder anvendelse, skal størrelsen af markedstillidsbufferen svare til det kombinerede bufferkrav, der er omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, med undtagelse af kravet omhandlet i litra a) i nævnte bestemmelse, som finder anvendelse efter udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i artikel 59, og afviklingen af afviklingskoncernen. Dette beløb nedjusteres, hvis afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at det vil være muligt og troværdigt, at et lavere beløb er tilstrækkeligt til at sikre markedstillid og sikre både instituttets fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 101, stk. 2, og artikel 44, stk. 5 og 8, i direktiv 2014/59/EU efter udøvelsen af beføjelserne i artikel 59 og afviklingen af afviklingskoncernen. Dette beløb opjusteres, hvis afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at et højere niveau er nødvendigt for at bevare tilstrækkelig markedstillid og sikre både instituttets fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 101, stk. 2, og artikel 44, stk. 5 og 8, i direktiv 2014/59/EU i en passende periode på højst et år.

5. Hvis afviklingsmyndigheden forventer, at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver med rimelig sandsynlighed helt eller delvis udelukkes fra bail-in, jf. artikel 44, stk. 3, eller overføres til en modtager i deres helhed ved en delvis overførsel, opfyldes det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav med andre nedskrivningsrelevante passiver, der er tilstrækkelige til at:

- a) dække de udelukkede passiver identificeret i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3
- b) sikre, at de i stk. 2 omhandlede betingelser er opfyldt.

6. Afviklingsmyndighedens beslutning om at pålægge et minimumkrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til denne artikel skal omfatte begrundelsen for beslutningen, herunder en fuld vurdering af de elementer, der henvises til i stk. 2-5, og skal hurtigst muligt revideres for at afspejle eventuelle ændringer i omfanget af det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

7. I stk. 3 og 4 tolkes kapitalkrav i overensstemmelse med den kompetente myndigheds anvendelse af overgangsbestemmelserne i tiende del, afsnit I, kapitel 1, 2 og 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i de bestemmelser i den nationale lovgivning, i henhold til hvilke de beføjelser, der er tillagt de kompetente myndigheder ved nævnte forordning, udøves.

Artikel 45d

Fastlæggelse af minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheder inden for G-SII'er og betydelige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er .

1. Kravet i artikel 45, stk. 1, for en afviklingsenhed, som er et G-SII eller indgår i et G-SII, består af:

- a) de krav, der er omhandlet i artikel 92a og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013, og
- b) ethvert krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver fastsat af afviklingsmyndigheden for en specifik enhed i medfør af stk. 2, der opfyldes med passiver, som opfylder betingelserne i artikel 45b.

1a. Det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav for en enhed, der er omfattet af det krav, der er omhandlet i artikel 92b og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal bestå af følgende:

- a) de krav, der er omhandlet i artikel 92b og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013, og
- b) ethvert krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver fastsat af afviklingsmyndigheden i medfør af stk. 2, der opfyldes med passiver, som opfylder betingelserne i artikel 45g og artikel 89, stk. 2.

2. Afviklingsmyndigheden stiller kun krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1, litra b), og stk. 1a, litra b):

- a) hvis kravet i stk. 1, litra a), og stk. 1a, litra a), ikke er tilstrækkeligt til at opfylde de fastsatte betingelser i artikel 45c, og
- b) i et omfang, der sikrer, at betingelserne i artikel 45c er opfyldt.

3. Hvis flere G-SII-enheder, der tilhører samme G-SII, er afviklingsenheder, beregner de relevante afviklingsmyndigheder med henblik på artikel 45h, stk. 2, det beløb, der er omhandlet i stk. 2:

- a) for hver afviklingsenhed
- b) for moderenheden i Unionen, som om den var G-SII'ets eneste afviklingsenhed.

4. Afviklingsmyndighedens beslutning om at stille krav om supplerende kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1, litra b), skal omfatte begrundelsen for beslutningen, herunder en fuld vurdering af de elementer, der henvises til i stk. 2, og skal hurtigst muligt revideres for at afspejle eventuelle ændringer i niveauet for det krav, der er nævnt i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, og som finder anvendelse på afviklingskoncernen.

Artikel 45f

Anvendelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på afviklingsenheder

1. Afviklingsenhederne skal opfylde kravene fastsat i artikel 45b-45d på et konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau.
2. Det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav til en afviklingsenhed på konsolideret afviklingskoncernniveau skal fastlægges i henhold til artikel 45h på grundlag af de kriterier, der er fastsat i artikel 45b-45d, og ud fra, hvorvidt koncernens datterselskaber i tredjelande skal afvikles separat i overensstemmelse med afviklingsplanen.
3. For afviklingskoncerner som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 83b), litra b), beslutter den relevante afviklingsmyndighed afhængigt af solidaritetsmekanismens egenskaber og den foretrukne afviklingsstrategi, hvordan enhederne i afviklingskoncernen skal opfylde kravet i artikel 45c, stk. 3 og 3a, for at sikre, at afviklingskoncernen som helhed opfylder kravet i stk. 1 og 2.

Artikel 45g

Anvendelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på enheder, som ikke selv er afviklingsenheder

1. Institutter, som er datterselskaber af en afviklingsenhed eller en tredjelandsenhed og ikke selv er afviklingsenheder, skal opfylde kravene fastsat i artikel 45c på individuelt grundlag. En afviklingsmyndighed kan efter høring af den kompetente myndighed beslutte at anvende kravet i nærværende artikel på en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som er et datterselskab af en afviklingsenhed og ikke selv en afviklingsenhed.
Uanset første afsnit skal EU-moderselskaber, der ikke selv er afviklingsenheder og er datterselskaber af tredjelandsenheder, opfylde kravene i artikel 45c-45d på et konsolideret grundlag.

For afviklingskoncerner identificeret i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 83b), litra b), skal kreditinstitutter, der er tilknyttet et centralt organ, og et centralt organ, som ikke er afviklingsenheder, og kreditinstitutter, der er tilknyttet et centralt organ, og et centralt organ, som er afviklingsenheder, men ikke omfattet af artikel 45f, stk. 3, opfylde kravene i artikel 45c på individuelt grundlag.

Det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav til en enhed som omhandlet i nærværende stykke skal fastlægges i henhold til artikel 45h og 89, hvor det er relevant, og på grundlag af de krav, der er fastsat i artikel 45c.

2. Det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, skal opfylde kriterierne i stk. 3.

3. Kravet skal opfyldes med en eller flere af følgende:

a) passiver, der

i) udstedes til og købes af afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, der købte passiverne fra den enhed, der er omfattet af denne artikel, eller af en eksisterende aktionær, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, så længe udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i overensstemmelse med artikel 59-62 ikke påvirker afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet

ii) opfylder kriterierne i artikel 72a, bortset fra artikel 72b, stk. 2, litra b), c), k), l) og m), og stk. 3-5, i forordning (EU) nr. 575/2013

iii) ved normal insolvensbehandling har samme rangordning som kapitalgrundlagsinstrumenter eller er efterstillet passiver, der ikke opfylder betingelsen i nr. i) og ikke er omfattet af kapitalgrundlagskrav

iv) er genstand for nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til artikel 59-62, som er i overensstemmelse med afviklingskoncernens afviklingsstrategi, navnlig ved ikke at berøre afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet

v) købet af passiverne er ikke direkte eller indirekte finansieret af den af denne artikel omfattede enhed

vi) de bestemmelser, som regulerer passiverne, angiver ikke eksplicit eller implicit, at passiverne bliver opkrævet, indfriet, genkøbt eller førtidsindfriet af den af denne artikel omfattede enhed på anden måde end i forbindelse med enhedens insolvens eller likvidation, og enheden tilkendegiver ikke dette på anden måde

vii) de bestemmelser, som regulerer passiverne, giver ikke indehaveren ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag, undtagen i forbindelse med den af denne artikel omfattede enheds insolvens eller likvidation

viii) størrelsen af de forfaldne udlodninger på passiverne vil ikke blive ændret på baggrund af kreditsituationen for den af denne artikel omfattede enhed eller dens moderselskab

b) kapitalgrundlagsinstrumenter, der

i) udstedes til og købes af enheder, der indgår i samme afviklingskoncern, eller

ii) udstedes til og købes af enheder, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, så længe udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i henhold til artikel 59-62 ikke berører afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet.

5. Afviklingsmyndigheden for et datterselskab, som ikke er en afviklingsenhed, kan helt dispensere fra anvendelsen af denne artikel på det pågældende datterselskab, såfremt:

- a) datterselskabet og afviklingsenheden er etableret i samme medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
- b) afviklingsenheden opfylder det krav, der er fastsat i artikel 45f
- c) der ikke er nogen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for afviklingsenhedens hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver til datterselskabet, der er blevet truffet beslutning om i overensstemmelse med artikel 59, stk. 3, navnlig når afviklingshandlingen træffes over for afviklingsenheden
- d) afviklingsenheden over for den kompetente myndighed godtgør, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at den med samtykke fra den kompetente myndighed har stillet garanti for de af datterselskabet indgåede forpligtelser, eller at risiciene i datterselskabet er uden betydning
- e) afviklingsenhedens procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter datterselskabet
- f) afviklingsenheden besidder over 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene i datterselskabet, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan, undtagen hvad angår kreditinstitutter, der er fast tilknyttet et centralt organ.

5a. Afviklingsmyndigheden for et datterselskab, som ikke er en afviklingsmyndighed, kan helt dispensere fra anvendelsen af denne artikel på det pågældende datterselskab, såfremt:

- a) både datterselskabet og dets moderselskab er etableret i samme medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
- b) moderselskabet opfylder på delkonsolideret grundlag, i den medlemsstat, hvor datterselskabet har hjemsted, det krav, der er omhandlet i artikel 45
- c) der ikke er nogen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for moderselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver til datterselskabet, der er blevet truffet beslutning om i overensstemmelse med artikel 59, stk. 3, navnlig når afviklingshandlingen eller afviklingsbeføjelserne, jf. artikel 59, stk. 1, anvendes over for moderselskabet.
- d) moderselskabet over for de kompetente myndigheder godtgør, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at det med samtykke fra den kompetente myndighed har stillet garanti for de af datterselskabet indgåede forpligtelser, eller risiciene i datterselskabet er uden betydning
- e) moderselskabets procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter datterselskabet
- f) moderselskabet besidder over 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene i datterselskabet, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan, undtagen hvad angår kreditinstitutter, der er fast tilknyttet et centralt organ.

6. Hvis de betingelser, der er fastsat i stk. 5, litra a) og b), er opfyldt, kan afviklingsmyndigheden for et datterselskab tillade, at kravet opfyldes helt eller delvis med en garanti stillet af afviklingsenheden, som opfylder følgende betingelser:

- a) garantien stilles for et beløb, der som minimum svarer til beløbet af det krav, garantien træder i stedet for
- b) garantien udløses, når datterselskabet ikke kan indfri sin gæld eller andre passiver, efterhånden som de forfalder, eller når der er blevet truffet en beslutning om datterselskabet i overensstemmelse med artikel 59, stk. 3, alt efter hvad der indtræffer først
- c) der stilles sikkerhed for garantien gennem en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2002/47/EF for mindst 50 % af beløbet
- e) den underliggende sikkerhedsstillelse for garantien opfylder kravene i artikel 197 i forordning (EU) nr. 575/2013, hvilket efter passende konservative haircuts er tilstrækkeligt til at dække det garanterede beløb fuldt ud
- f) den underliggende sikkerhedsstillelse for garantien er ubehæftet og anvendes navnlig ikke som underliggende sikkerhedsstillelse for andre garantier
- g) sikkerhedsstillelsen har en effektiv løbetid, som opfylder den samme løbetidsbetingelse som i artikel 72c, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 og
- h) der er ingen juridiske, reguleringsmæssige eller operationelle barrierer for overførslen af sikkerhedsstillelsen fra afviklingsenheden til det pågældende datterselskab, herunder hvis der træffes en afviklingshandling over for afviklingsenheden. Efter anmodning fra afviklingsmyndigheden forelægger afviklingsenheden en uafhængig skriftlig og begrundet juridisk udtalelse eller godtgør på anden tilfredsstillende vis, at der ingen juridiske, reguleringsmæssige eller operationelle barrierer er for overførslen af sikkerhedsstillelsen til det pågældende datterselskab.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der yderligere præciserer metoderne til at undgå, at instrumenter, der anerkendes med henblik på artikel 45g, og som indirekte er helt eller delvis tegnet af afviklingsenheden, hindrer en smidig gennemførelse af afviklingsstrategien. Disse metoder bør navnlig sikre en behørig overførsel af tab til afviklingsenheden og overførsel af kapital til enheder, som indgår i afviklingskoncernen, men ikke selv er afviklingsenheder, og fastsætte en mekanisme til at undgå dobbelt indregning af nedskrivningsrelevante instrumenter, der anerkendes med henblik på artikel 45g. De skal omfatte en fradragsordning eller en tilsvarende robust tilgang, og de skal over for enheder, der ikke selv er afviklingsenheden, sikre et resultat, der svarer til, at de nedskrivningsrelevante passiver, som anerkendes med henblik på artikel 45g, fuldt ud var tegnet direkte af afviklingsenheden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [6 måneder efter dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 45g1

Undtagelser for kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ

Afviklingsmyndigheden kan i overensstemmelse med national ret undlade at anvende artikel 45f eller 45g på et eller flere kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Kreditinstitutterne og det centrale organ er underlagt samme kompetente myndighed med hensyn til tilsyn og er etableret i samme medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern.
- b) Det centrale organ og de tilknyttede institutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de tilknyttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af det centrale organ.
- c) Det centrale organs og samtlige tilknyttede institutters minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af institutternes konsoliderede regnskaber
- d) Det centrale organs ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilknyttede institutters ledelse
- e) Den relevante afviklingskoncern opfylder det krav, der er fastsat i artikel 45f, stk. 3, og
- f) der er ikke nogen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver mellem det centrale organ og de tilknyttede kreditinstitutter i tilfælde af afvikling.

Procedure for fastlæggelse af kravet

1. Afviklingsenhedens afviklingsmyndighed, koncernafviklingsmyndigheden, hvis den adskiller sig fra førstnævnte, og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for en afviklingskoncerns datterselskaber, der er omfattet af kravet i artikel 45g, på individuelt grundlag, gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en enkelt fælles afgørelse om følgende:

- a) niveauet for det krav, der finder anvendelse på konsolideret afviklingskoncernniveau for hver afviklingsenhed
- b) niveauet for det krav, der finder anvendelse på hvert enkelt datterselskab i afviklingsenheden på individuelt niveau. Den fælles afgørelse skal sikre opfyldelse af artikel 45f og 45g, være fuldt begrundet og fremsendes til:
- c) afviklingsenheden af dens afviklingsmyndighed
- d) hver afviklingsenheds datterselskaber af deres respektive afviklingsmyndigheder
- e) koncernens modervirksomhed i Unionen af afviklingsenhedens afviklingsmyndighed, når den pågældende modervirksomhed i Unionen ikke selv er en afviklingsenhed i samme afviklingskoncern.

Den fælles afgørelse, der træffes i overensstemmelse med denne artikel, kan fastsætte, at såfremt det er i overensstemmelse med afviklingsstrategien, og afviklingsenheden hverken direkte eller indirekte har købt tilstrækkelige instrumenter, der opfylder artikel 45g, stk. 3, opfyldes de krav, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 4, delvis af datterselskabet i overensstemmelse med artikel 45g, stk. 3, med instrumenter, der udstedes til og købes af enheder, der ikke tilhører afviklingskoncernen.

2. Hvis flere G-SII-enheder, der tilhører samme G-SII, er afviklingsenheder, skal de i første afsnit omhandlede afviklingsmyndigheder drøfte og, hvis dette er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med G-SII'ets afviklingsstrategi, nå til enighed om anvendelsen af artikel 72e i forordning (EU) nr. 575/2013 og om en eventuel justering med henblik på at minimere eller fjerne forskellen mellem summen af de i artikel 45d, stk. 3, litra a), og artikel 12 i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb for individuelle afviklingsenheder og summen af de i artikel 45d, stk. 3, litra b), og artikel 12 i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb. Denne justering kan anvendes på følgende betingelser:

- a) justeringen kan anvendes i forbindelse med forskelle i beregningen af den samlede risikoeksponering mellem de relevante medlemsstater ved at justere kravet
- b) justeringen må ikke anvendes til at fjerne forskelle som følge af eksponeringer mellem afviklingskoncerner. Summen af de i artikel 45d, stk. 3, litra a), og artikel 12 i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb for individuelle afviklingsenheder må ikke være lavere end summen af de i artikel 45d, stk. 3, litra b), og artikel 12 i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb.

3. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for fire måneder, træffes en afgørelse i henhold til stk. 4-6.

4. Hvis der ikke træffes en fælles afgørelse inden for fire måneder på grund af uenighed om det konsoliderede afviklingskoncernkrav, træffer afviklingsenhedens afviklingsmyndighed en afgørelse om dette krav under behørig hensyntagen til:

- a) den vurdering af datterselskaberne, som de relevante afviklingsmyndigheder har foretaget
- b) koncernafviklingsmyndighedens opfattelse, hvis denne myndighed adskiller sig fra afviklingsenhedens afviklingsmyndighed.

Har en af de pågældende afviklingsmyndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder afviklingsenhedens afviklingsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. I sin afgørelse skal EBA tage hensyn til første afsnit, litra a), b) og c). Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke en afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelsen fra afviklingsenhedens afviklingsmyndighed anvendelse.

5. Hvis der ikke træffes en fælles afgørelse inden for fire måneder på grund af uenighed om niveauet for det krav, der finder anvendelse på afviklingskoncernens datterselskaber, der er omfattet af kravet i artikel 45g, på individuelt grundlag, træffer de respektive afviklingsmyndigheder for datterselskaberne en afgørelse, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er taget behørigt hensyn til afviklingsenhedens afviklingsmyndigheds opfattelse
- b) der er taget behørigt hensyn til koncernafviklingsmyndighedens opfattelse, hvis denne myndighed adskiller sig fra afviklingsenhedens afviklingsmyndighed

c) der er foretaget en vurdering af overholdelsen af artikel 45g.

Har afviklingsenhedens afviklingsmyndighed eller koncernafviklingsmyndigheden ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne på individuelt grundlag, deres afgørelser og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres afgørelser i overensstemmelse med EBA's afgørelse. I sin afgørelse skal EBA tage hensyn til første afsnit, litra a), b) og c). Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Afviklingsenhedens afviklingsmyndighed eller koncernafviklingsmyndigheden kan ikke indbringe sagen for EBA med henblik på bindende mægling, såfremt det af datterselskabets afviklingsmyndighed fastsatte niveau:

a) ligger inden for 2 % af de risikovægtede aktiver med henblik på kravet i artikel 45f og

b) det niveau, der er fastsat af datterselskabets afviklingsmyndighed, opfylder artikel 45c, stk. 4.

Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelserne fra datterselskabernes afviklingsmyndigheder anvendelse. Den fælles afgørelse og enhver afgørelse, der træffes, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

6. Hvis der ikke træffes en fælles afgørelse inden for fire måneder på grund af uenighed om niveauet for det konsoliderede krav og niveauet for det krav, der finder anvendelse på afviklingskoncernens datterselskaber på individuelt grundlag, gælder følgende:

a) der træffes en afgørelse om niveauet for det krav, der finder anvendelse på afviklingskoncernens datterselskaber på individuelt grundlag, i henhold til stk. 5

b) der træffes en afgørelse om det konsoliderede krav i henhold til stk. 4.

7. Den fælles afgørelse som omhandlet i stk. 1 og eventuelle afgørelser truffet af afviklingsmyndighederne som omhandlet i stk. 4, 5 og 6, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, er bindende for de pågældende afviklingsmyndigheder.

Den fælles afgørelse og enhver afgørelse, der træffes, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

8. Afviklingsmyndighederne kræver og kontrollerer i samordning med de kompetente myndigheder, at enhederne opfylder kravet i artikel 45, stk. 1, og træffer en eventuel afgørelse i henhold til nærværende artikel parallelt med udarbejdelsen og opretholdelsen af afviklingsplanerne.

9. Afviklingsenhedens afviklingsmyndighed underretter EBA om det fastsatte minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver:

a) på konsolideret afviklingskoncernniveau

b) for afviklingskoncernens datterselskaber på individuelt grundlag.

Indberetning med henblik på tilsyn og offentliggørelse af kravet

1. Enheder, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, der er omfattet af kravet i artikel 45, stk. 1, indberetter følgende til deres kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder mindst halvårligt eller hyppigere på anmodning af den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden:

- a) størrelsen af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der opfylder betingelserne i artikel 45b eller artikel 45g, stk. 3, som udtrykt i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, hvor det er relevant, efter anvendelse af fradrag i henhold til artikel 72e-72j i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) sammensætningen af de poster, der henvises til i litra a), herunder deres løbetidsprofil og prioritet ved almindelig insolvensbehandling.

Det krav, som er nævnt i første afsnit, finder ikke anvendelse på enheder, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 2, andet afsnit.

2. De enheder, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, der er omfattet af kravet i artikel 45, stk. 1, offentliggør mindst en gang om året følgende oplysninger:

- a) størrelsen af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, som opfylder betingelserne i artikel 45b eller artikel 45g, stk. 3
- b) sammensætningen af de poster, der henvises til i litra a), herunder deres løbetidsprofil og prioritet ved almindelig insolvensbehandling
- c) det relevante krav omhandlet i artikel 45c eller 45d udtrykt i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2.

Det krav, som er nævnt i første afsnit, finder ikke anvendelse på enheder, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 2, andet afsnit.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede formater og skemaer og ensartet hyppighed og skemaer for den tilsynsindberetning og offentliggørelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2.

For institutter, der er omfattet af artikel 92a og 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, skal udkastet til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, hvor det er relevant, afstemmes med de gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i henhold til [de relevante bestemmelser i kapitalkravsforordningen vedrørende EBA-mandater for indberetning og offentliggørelse af MREL-søjle I/TLAC].

EBA forelægger disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [12 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Hvis der er gennemført afviklingshandlinger eller udøvet beføjelser omhandlet i artikel 59, finder kravene om offentliggørelse, jf. stk. 2, anvendelse fra den dato for tidsfristen for at opfylde kravene i artikel 45c eller 45d, der er omhandlet i artikel 10, stk. 7, litra o).

Artikel 45j

Indberetning til EBA

1. Afviklingsmyndighederne underretter EBA om det fastsatte minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat for hver enhed i overensstemmelse med artikel 45f eller 45g under sin jurisdiktion.
2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte ensartede formater, skemaer og definitioner for identifikation og videregivelse af oplysninger fra afviklingsmyndighederne, efter samordning med de kompetente myndigheder, til EBA med henblik på stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [12 måneder efter ikrafttrædelsen] ...☐

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Manglende opfyldelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. En enheds manglende opfyldelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 45c eller 45d afhjælpes af de relevante myndigheder gennem mindst en af følgende:

- a) beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med artikel 17 og 18
- ba) beføjelse omhandlet i artikel 16a
- b) foranstaltninger i henhold til artikel 104 i direktiv 2013/36/EF
- c) foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 27
- d) administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i henhold til artikel 110 og 111
- e) en vurdering af, hvorvidt instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i overensstemmelse med artikel 32.

3. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder hører hinanden, når de udøver deres respektive beføjelser i henhold til stk. 1, litra a)-e).

Rapporter

1. EBA forelægger i samarbejde med de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne Kommissionen en rapport med vurderinger af mindst følgende:

a) hvordan kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 45f eller 45g, er blevet gennemført på nationalt plan, og navnlig om der har været forskelle mellem medlemsstaterne i de niveauer, der er fastsat for sammenlignelige enheder

b) hvordan afviklingsmyndighederne har udøvet den i artikel 45b, stk. 3, 4 og 6, omhandlede beføjelse, og om denne beføjelse er blevet udøvet forskelligt i medlemsstaterne.

2. Rapporten i stk. 1 skal omhandle følgende:

a) effekten af minimumskravet og eventuelle forslag til harmoniserede niveauer for minimumskravet med hensyn til følgende:

i) de finansielle markeder i almindelighed og markederne for usikret gæld og derivater i særdeleshed

ii) institutters forretningsmodeller og balancestruktur, navnlig institutters finansieringsprofil og finansieringsstrategi, samt koncerners retlige og operationelle struktur

iii) institutters rentabilitet, navnlig deres finansieringsomkostninger

iv) migration af eksponeringer til enheder, der ikke er omfattet af tilsyn

v) finansiell innovation

vi) udbredelsen af kontraktlige bail-in-instrumenter samt arten af og mulighederne for afsætning af disse instrumenter

vii) institutters risikoadfærd

viii) omfanget af institutters aktivbehæftelser

ix) institutters tiltag med henblik på at opfylde minimumskravene, og navnlig i hvilket omfang minimumskravene er blevet opfyldt ved nedgearing på aktivsiden, udstedelse af langfristede gældsbeviser og kapitaltilførsel og

x) omfanget af kreditinstitutternes udlånsvirksomhed med særlig fokus på udlån til mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, lokale myndigheder, regionale forvaltninger og offentlige enheder samt handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger

b) samspillet mellem minimumskravene og kravene til kapitalgrundlag, gearsgrad og likviditetskravene fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU

c) institutters kapacitet til på egen hånd at skaffe kapital eller finansiering på markederne med henblik på at opfylde et eventuelt krav om harmoniserede minimumsniveauer.

3. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal omfatte to kalenderår og fremsendes til Kommissionen senest den 30. september i kalenderåret efter det sidste år, der er dækket af rapporten. Den første rapport forelægges for Kommissionen senest den [30. september i det andet år efter dette direktivs anvendelsesdato].

Artikel 45m

Overgangsordninger og ordninger efter afvikling

1. Uanset artikel 45, stk. 1, fastsætter afviklingsmyndighederne en passende overgangsperiode for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), til at opfylde kravene i artikel 45f eller 45g eller et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 3, 4 eller 6, alt efter hvad der er relevant. Fristen for at opfylde kravene i artikel 45f eller 45g eller et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 3, 4 eller 6 er den 1. januar 2024.

Afviklingsmyndigheden fastsætter et mellemliggende målniveau for kravene i artikel 45f eller 45g eller for et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 3, 4 eller 6, alt efter hvad der er relevant, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal opfylde den 1. januar 2022. Det mellemliggende mål sikrer som hovedregel en lineær opbygning af nedskrivningsrelevante passiver og kapitalgrundlag hen imod opfyldelse af kravet.

Afviklingsmyndigheden kan fastsætte en overgangsperiode, der er længere end indtil den 1. januar 2024, hvis det er behørigt begrundet og hensigtsmæssigt, på grundlag af kriterierne i stk. 4 og under hensyntagen til:

- a) udviklingen i enhedens finansielle situation
- b) udsigten til, at enheden vil være i stand til at sikre opfyldelse af kravene i artikel 45f eller 45g eller et krav, der hidrører fra anvendelse af artikel 45b, stk. 3, 4 eller 6, inden for en rimelig tidsramme
- c) om enheden er i stand til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb fastsat i artikel 72b og 72c i forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 45b eller artikel 45g, stk. 3, og hvorvidt dette er af idiosynkratisk karakter eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse.

1a. Fristen for at opfylde de minimumskrav, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 3a og 3b, er den 1. januar 2022.

1b. Minimumskravet i artikel 45c, stk. 3a og 3b, finder ikke anvendelse:

- a) i de tre år, der følger efter den dato, hvor afviklingsenheden begynder at være i den situation, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 3a eller 3b
- b) i de to år, der følger efter den dato, hvor afviklingsmyndigheden har anvendt bail-in-værktøjet
- c) i de to år, der følger efter den dato, hvor afviklingsenheden har indført en anden foranstaltning iværksat af den private sektor, jf. artikel 32, stk. 1, litra b), hvorved kapitalinstrumenter og andre passiver er blevet nedskrevet eller konverteret til egentlig kernekapital med henblik på at rekapitalisere afviklingsenheden uden anvendelse af afviklingsværktøjer.

2. Uanset artikel 45, stk. 1, fastsætter afviklingsmyndighederne en passende overgangsperiode til at opfylde kravene i artikel 45f eller 45g eller et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 3, 4 eller 6, alt efter hvad der er relevant, for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), på hvilket eller hvilken der har været anvendt afviklingsværktøjer, eller hvis beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver har været udøvet.

3. Med henblik på stk. 1, 1a og 2 meddeler afviklingsmyndighederne et planlagt MREL-krav for hver 12-månedersperiode i overgangsperioden til instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), for at lette en gradvis opbygning af instituttets eller enhedens tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet. Ved udløbet af overgangsperioden skal MREL-kravet svare til det beløb, der er fastsat i henhold til artikel 45c, stk. 3a og 3b, artikel 45f, 45g eller artikel 45b, stk. 3, 4 eller 6, alt efter hvad der er relevant.

4. Ved fastsættelsen af overgangsperioder tager afviklingsmyndighederne hensyn til:

- i) forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen
- ii) adgang til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver
- iii) afhængighed af egentlige kernekapitalinstrumenter til at opfylde kravene i artikel 45f.

5. Afviklingsmyndighederne er efterfølgende ikke forhindret i at ændre enten overgangsperioden eller eventuelt planlagte MREL-krav som fastsat i henhold til stk. 3, jf. dog stk. 1."

23a) Artikel 48, stk. 1, litra e), affattes således:

"e) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, relevante kapitalinstrumenter og passiver, der kan være omfattet af bail-in i henhold til litra a), b), c) og d) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, nedbringer myndighederne i det nødvendige omfang hovedstolen af, eller det udestående beløb, der skal erlægges med hensyn til de resterende passiver, der kan være omfattet af bail-in, herunder gældsinstrumenter som omhandlet i artikel 108, stk. 3, i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, herunder prioritetsrækkefølgen for indskud omhandlet i artikel 108, jf. artikel 44, for, sammen med nedskrivningen i henhold til dette stykkes litra a), b), c) og d), at opnå det samlede beløb omhandlet i artikel 47, stk. 3, litra b) og c)."

24) Artikel 55 affattes således:

"Artikel 55

Kontraktmæssig anerkendelse af bail-in

1. Medlemsstaterne pålægger institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), at indføre en kontraktbestemmelse, hvormed kreditor eller en part i aftalen eller instrumentet, i henhold til hvilket passivet oprettes, anerkender, at passivet kan gøres til genstand for nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og indvilliger i at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse/mortificering, der berøres af afviklingsmyndighedens udøvelse af disse beføjelser, forudsat at dette passiv opfylder alle følgende betingelser:

- a) passivet er ikke udelukket efter artikel 44, stk. 2
- b) passivet er ikke et indskud som omhandlet i artikel 108, litra a)
- c) passivet er omfattet af lovgivningen i et tredjeland
- d) passivet er udstedt eller indgået efter den dato, på hvilken medlemsstaterne anvender de bestemmelser, der er vedtaget med henblik på gennemførelse i national ret af denne afdeling.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis en medlemsstats afviklingsmyndighed bestemmer, at de i første afsnit omhandlede passiver eller instrumenter kan gøres til genstand for nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, der udøves af afviklingsmyndigheden i en medlemsstat i overensstemmelse med tredjelandets lovgivning eller med en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland.

2. Medlemsstaterne sikrer, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der når til den konstatering, at det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt at indføre kontraktbestemmelsen i stk. 1 i visse passiver, meddeler denne konstatering med angivelse af den kategori, som passivet falder ind under, samt en begrundelse til afviklingsmyndigheden eller den kompetente myndighed, hvis det er relevant i henhold til national ret.

Instituttet eller enheden forsyner afviklingsmyndigheden med alle de oplysninger, som afviklingsmyndigheden efter modtagelsen af meddelelsen måtte anmode om inden for en rimelig frist efter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede meddelelse, med henblik på vurdering af indvirkningen af en sådan meddelelse på mulighederne for at afvikle det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

Medlemsstaterne sikrer i tilfælde af en meddelelse i henhold til første afsnit, at pligten til at indføre kontraktbestemmelsen i stk. 1 automatisk suspenderes fra det øjeblik, hvor afviklingsmyndigheden modtager meddelelsen.

Kan afviklingsmyndigheden ikke godtage meddelelsen, kræver den kontraktbestemmelsen i stk. 1 indført, hvis den finder, at det enten ikke er praktisk umuligt, eller at en bestemmelse om kontraktmæssig anerkendelse er nødvendig for at sikre mulighederne for at afvikle det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

De passiver, der er omhandlet i første afsnit, foranstilles passiver med den prioritet, der er omhandlet i artikel 108, stk. 2, litra a), b) og c), og stk. 3.

Undlader instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i kontraktbestemmelserne vedrørende relevante passiver at indføre bestemmelsen som krævet i overensstemmelse med stk. 1, medregnes disse passiver ikke i minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan pålægge institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), at forelægge myndighederne en juridisk udtalelse om den retlige eksigibilitet og virkning af den i stk. 1 omhandlede bestemmelse.

4. Undlader et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i kontraktbestemmelserne vedrørende et relevant passiv at indføre en bestemmelse som krævet i overensstemmelse med stk. 1, forhindrer dette ikke afviklingsmyndigheden i at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i forhold til dette passiv.

5. EBA udarbejder under hensyntagen til de berørte institutters forskellige forretningsmodeller udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge listen over passiver, som undtagelsen i stk. 1 finder anvendelse på, og indholdet af den i stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelse.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de betingelser, under hvilke det juridisk eller på anden måde i praksis vil være umuligt for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), at indføre den i stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelse i visse passiver. Samt betingelserne for, at afviklingsmyndigheden kan kræve indføjelser af bestemmelsen i henhold til stk. 2, fjerde afsnit.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 12 måneder efter ikrafttrædelsen.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Hvis afviklingsmyndigheden finder det nødvendigt, angiver den i henhold til de i stk. 6 fastsatte betingelser de kategorier af passiver med hensyn til hvilke, et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), kan nå til den konstatering, at det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt at indføre kontraktbestemmelsen i stk. 1."

27) I overskriften til artikel 59 og 60 indsættes "og nedskrivningsrelevante passiver".

28) Artikel 59, stk. 1, affattes således:

"1. Beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver kan udøves enten:

i) uafhængigt af afviklingshandlinger, eller

j) kombineret med en afviklingshandling, når betingelserne for afvikling i artikel 32 og 33 er opfyldt. Beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsrelevante passiver uafhængigt af afviklingshandlinger kan kun udøves i forbindelse med nedskrivningsrelevante passiver, der opfylder betingelserne i artikel 45g, stk. 3, litra a), med undtagelse af betingelsen vedrørende passivernes restløbetid, og skal udøves i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, litra g). Efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsrelevante passiver uafhængigt af afviklingshandlinger, gennemføres den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 74, og artikel 75 finder anvendelse.

Hvis relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver er erhvervet af afviklingsenheden indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, skal beføjelsen til at nedskrive eller konvertere udøves sammen med udøvelsen af samme beføjelse på moderselskabsniveau i den pågældende enhed eller efterfølgende moderselskaber, der ikke er afviklingsenheder, således at tabene reelt videregives til afviklingsenheden, og den pågældende enhed rekapitaliseres af denne.

Hvis en afviklingshandling er truffet over for en enhed, der er en afviklingsenhed, eller i ekstraordinære tilfælde som afvigelse fra afviklingsplanen over for en enhed, som ikke er en afviklingsenhed, skal det beløb, der nedbringes, nedskrives eller konverteres i overensstemmelse med artikel 60, stk. 1, på niveauet for en sådan enhed, medregnes i de tærskelværdier i artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5, litra a), der finder anvendelse på den pågældende enhed."

29) "Kapitalinstrumenter" i artikel 59, stk. 2 og 3, erstattes med "kapitalinstrumenter og passiver som omhandlet i stk. 1".

29a) Artikel 59, stk. 3, litra a), affattes således:

"hvis det er blevet konstateret, at de i artikel 32, 32a og 33 omhandlede betingelser for afvikling er opfyldt, før der træffes nogen afviklingshandling"

30) "Kapitalinstrumenter" i artikel 59, stk. 4 og 10, ændres til "kapitalinstrumenter eller passiver som omhandlet i stk. 1".

31) I artikel 60, stk. 1, tilføjes følgende som litra d):

"d) hovedstolen af nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 59, stk. 1, nedskrives og/eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, i det omfang det er nødvendigt inden for de i artikel 31 fastsatte afviklingsmål for afviklingskoncernen eller inden for de relevante nedskrivningsrelevante passivers kapacitet, alt efter hvad der er lavest."

32) Artikel 60, stk. 2, affattes således:

"2. Når hovedstolen af et relevant kapitalinstrument eller et nedskrivningsrelevant passiv nedskrives:

- a) skal nedbringelsen af hovedstolen være permanent, dog med forbehold af eventuel opskrivning i overensstemmelse med refusionsordningen i artikel 46, stk. 3
- b) er der ikke længere nogen forpligtelse over for ejeren af det relevante kapitalinstrument og passiv som omhandlet i artikel 59, stk. 1, under eller i forbindelse med det nedskrevne instruments beløb, undtagen for enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver forpligtelse til skadeserstatning, som kan opstå som følge af en påklage vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningsbeføjelsen
- c) betales der ingen anden kompensation til en ejer af de relevante kapitalinstrumenter og passiver som omhandlet i artikel 59, stk. 1, end den i henhold til stk. 3."

33) I artikel 60, stk. 3, ændres "de relevante kapitalinstrumenter" til "de relevante kapitalinstrumenter og passiver som omhandlet i artikel 59, stk. 1".

33a) I artikel 61, stk. 3, indsættes følgende afsnit:

"Anses de relevante kapitalinstrumenter eller passiver som omhandlet i artikel 59, stk. 1, for at opfylde kravet som omhandlet i artikel 45g på et individuelt grundlag, er den myndighed, som er ansvarlig for at foretage den i artikel 59, stk. 3, anførte konstatering, den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er blevet meddelt tilladelse i henhold til afsnit III i direktiv 2013/36/EU."

33b) Artikel 62, stk. 1, affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at de ansvarlige myndigheder, inden der foretages en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra b), c), d eller e), i forhold til et datterselskab, der udsteder relevante kapitalinstrumenter eller passiver som omhandlet i artikel 59, stk. 1, for at opfylde kravet som omhandlet i artikel 45g på individuelt grundlag eller relevante kapitalinstrumenter, som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på individuelt eller på konsolideret grundlag, opfylder følgende betingelser:

a) en ansvarlig myndighed, der overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra b), c), d) eller e), underretter inden for 24 timer og efter have hørt den relevante afviklingsenheds afviklingsmyndighed:

i) den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis denne myndighed adskiller sig fra førstnævnte, den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed befinder sig

iii) afviklingsmyndighederne for andre enheder inden for samme afviklingskoncern, der direkte eller indirekte har købt passiver som omhandlet i artikel 45g, stk. 3, fra en enhed, der er omfattet af artikel 45g, stk. 1

b) en ansvarlig myndighed, der overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra c), skal straks underrette den kompetente myndighed, der er ansvarlig for hvert institut eller enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som har udstedt de relevante kapitalinstrumenter, for hvilke nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen vil blive anvendt, hvis denne konstatering foretages, og hvis denne myndighed adskiller sig fra førstnævnte, de ansvarlige myndigheder i de medlemsstater, hvor disse kompetente myndigheder og den konsoliderende tilsynsmyndighed befinder sig."

33c) Artikel 62, stk. 4, første punktum, affattes således:

"Er der foretaget underretning i henhold til stk. 1, skal den ansvarlige myndighed efter høring af de myndigheder, som er blevet underrettet, undtagen de i stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede myndigheder, foretage en vurdering af følgende:"

33d) Artikel 68, stk. 3, affattes således:

"Forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes, gør en kriseforebyggelsesforanstaltning, en suspension af forpligtelser i henhold til artikel 33a eller en krisestyringsforanstaltning, herunder enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, det ikke i sig selv muligt for nogen:

a) at udøve nogen opsigelses-, suspensions-, ændrings-, netting- eller modregningsret, herunder i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af:

i) et datterselskab, og hvor gennemførelsen af de heraf følgende forpligtelser garanteres eller på anden vis understøttes af koncernenheden

ii) af en koncernenhed, der omfatter krydsklausuler (cross default)

b) at opnå besiddelse af, udøve kontrol over eller gøre en eventuel sikkerhed gældende i nogen ejendom tilhørende det berørte institut eller den berørte enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller en koncernenhed i forbindelse med en kontrakt, der omfatter krydsklausuler (cross default)

c) at påvirke nogen kontraktlig rettighed, som det berørte institut eller den berørte enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har, eller en koncernenhed i forbindelse med kontrakter, der omfatter krydsklausuler (cross default).

33e) Artikel 68, stk. 5, affattes således: "5. En suspension eller begrænsning i henhold til artikel 33a, 69, 70 eller 71 udgør ikke manglende opfyldelse af en kontraktlig forpligtelse med henblik på nærværende artikels stk. 1 og 3, og artikel 71, stk. 1."

33f) Artikel 69, stk. 4, affattes således:

Artikel 69

4. En suspension i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på betalings- og leveringsforpligtelser over for systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter og tredjelandes centrale modparter, der er anerkendt af ESMA i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, og centralbanker.

33g) I artikel 69, stk. 5, tilføjes følgende afsnit:

"Afviklingsmyndigheden vurderer nøje hensigtsmæssigheden af at anvende suspension på berettigede indskud, navnlig dækkede indskud tilhørende fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder.

Ved udøvelsen af beføjelsen til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser i forbindelse med berettigede indskud, kan afviklingsmyndigheden beslutte, at indskyderne har adgang til et passende dagligt beløb."

35) Artikel 70, stk. 2, affattes således:

"2. Afviklingsmyndigheder skal ikke udøve den i stk. 1 omhandlede beføjelse i forhold til sikkerhedsrettigheder tilhørende systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter og tredjelandes centrale modparter, der er anerkendt af ESMA i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, og centralbanker i aktiver, som instituttet under afvikling har stillet som hel eller delvis sikkerhed."

36) Artikel 71, stk. 3, affattes således:

"3. En suspension i henhold til stk. 1 eller 2 finder ikke anvendelse på systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter og tredjelandes centrale modparter, der er anerkendt af ESMA i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller centralbanker."

36a) Som artikel 71a indsættes:

"Artikel 71a

Kontraktmæssig anerkendelse af beføjelser til udsættelse under afvikling

1. Medlemsstaterne pålægger institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), i alle finansielle kontrakter, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, at indføre en bestemmelse, i henhold til hvilken parterne i sådanne finansielle kontrakter anerkender, at den finansielle kontrakt kan blive underlagt afviklingsmyndighedens udøvelse af beføjelsen til at suspendere eller begrænse rettighederne og forpligtelserne i artikel 33a, 69, 70 og 71 og kan blive bundet af kravene i artikel 68.

2. Medlemsstaterne kan også pålægge moderselskaber som omhandlet i stk. 1 at sikre, at den i stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelse også indføres i finansielle kontrakter, der indgås af tredjelandsdatterselskaber, som er:

a) kreditinstitutter

b) investeringsselskaber (eller som ville være investeringsselskaber, hvis de havde et hovedkontor i den relevante medlemsstat) eller

c) finansieringsinstitutter.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse på alle finansielle kontrakter, der opfylder alle følgende betingelser:

- a) i henhold til kontrakten opstår en ny forpligtelse, eller en eksisterende forpligtelse ændres væsentligt, efter den dato, på hvilken medlemsstaterne anvender de bestemmelser, der er vedtaget med henblik på gennemførelse i national ret af denne artikel
- b) kontrakten indeholder bestemmelser om udøvelse af en eller flere opsigelsesrettigheder eller retten til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, og udøvelsen eller håndhævelsen heraf kan suspenderes eller forhindres, eller der kan ses bort fra anvendelsen heraf i medfør af kravene i artikel 68 eller i medfør af udøvelsen af beføjelserne i artikel 33a, 69, 70 og 71, hvis den finansielle kontrakt er omfattet af den relevante medlemsstats lovgivning, og
- c) kontrakten er omfattet af et tredjelandets lovgivning.

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse på finansielle kontrakter, der er

- a) defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 100), litra e)
- b) indgået med:
 - i) en person, som af et EØS-land er blevet betegnet som et system i henhold til artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, eller en operatør af et sådant system
 - ii) en børs, en anden handelsfacilitet, et betalingssystem, et afviklingssystem eller en anden finansmarkedsfunktion eller infrastruktur, der er etableret i et tredjeland, og som ikke er omfattet af nr. i)
 - iii) en central modpart
 - iv) en centralbank eller
 - v) en centralregering (herunder et agentur eller en afdeling under en centralregering).

5. Undlader et institut eller en enhed som omhandlet i stk. 1 eller 2 i kontraktbestemmelserne at indføre en bestemmelse som krævet i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, forhindrer dette ikke afviklingsmyndigheden i at udøve beføjelserne eller indføre kravene som omhandlet i stk. 1 og 2 i forbindelse med den pågældende finansielle kontrakt."

37) I artikel 88 erstattes "artikel 45" med "artikel 45-45h".

38) Artikel 88, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Med forbehold af artikel 89 opretter koncernafviklingsmyndighederne afviklingskollegier for at gennemføre de i artikel 12, 13, 16, 18, 45-45h, 91 og 92 omhandlede opgaver og efter omstændighederne sikre samarbejde og koordinering med afviklingsmyndigheder i tredjelande."

39) Artikel 89 affattes således:

"Artikel 89

Europæiske afviklingskollegier

1. Har et tredjelandsinstitut eller et tredjelandsmoderselskab datterselskaber, der er etableret i Unionen, eller modervirksomheder i Unionen, som er etableret i to eller flere medlemsstater, eller to eller flere EU-filialer, der anses for væsentlige af to eller flere medlemsstater, opretter afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor disse enheder er etableret, eller hvor disse væsentlige filialer er beliggende, et fælles europæisk afviklingskollegium.

2. Det i stk. 1 omhandlede europæiske afviklingskollegium varetager de funktioner og udfører de opgaver, der er nævnt i artikel 88, for så vidt angår i de stk. 1 omhandlede enheder, og, for så vidt disse opgaver er relevante, for filialer.

De opgaver, der skal udføres af det europæiske afviklingskollegium som omhandlet i stk. 2, omfatter fastlæggelsen af det i artikel 45-45h omhandlede krav.

Ved fastlæggelsen af det i artikel 45-45h omhandlede krav tager medlemmerne af det europæiske afviklingskollegium hensyn til en eventuel global afviklingsstrategi vedtaget af myndigheder i tredjelande.

Hvis datterselskaber, der er etableret i Unionen, eller en modervirksomhed i Unionen og dens datterselskabsinstitutter i henhold til den globale afviklingsstrategi ikke er afviklingsenheder, og hvis medlemmerne af det europæiske afviklingskollegium er enige i denne strategi, skal datterselskaber, der er etableret i Unionen, eller, på et konsolideret grundlag, modervirksomheden i Unionen opfylde kravet i artikel 45g, stk. 1, gennem udstedelse af de i artikel 45g, stk. 3, litra a) og b), omhandlede instrumenter til afviklingsenheden i tredjelandet, dens datterselskaber, der er etableret i det pågældende tredjeland, eller andre enheder i henhold til betingelserne i artikel 45g, stk. 3, litra a), nr. i) og i artikel 45g, stk. 3, litra b), nr. ii). Er alle tredjelandsinstituttets eller tredjelandsmoderselskabets EU-datterselskaber ejet af en enkelt modervirksomhed i Unionen, varetages det europæiske afviklingskollegiums formandskab af afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor modervirksomheden i Unionen er etableret.

Finder første afsnit ikke anvendelse, varetager afviklingsmyndigheden for en modervirksomhed i Unionen eller et EU-datterselskab, hvis samlede balanceførte aktiver har den højeste værdi, det europæiske afviklingskollegiums formandskab.

4. Medlemsstaterne kan ved fælles aftale mellem alle relevante parter fravige kravet om at oprette et europæisk afviklingskollegium, hvis en anden koncern eller et andet kollegium varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er anført i nærværende artikel, og opfylder alle de i nærværende artikel og artikel 90 fastsatte betingelser og procedurer, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i europæiske afviklingskollegier. I så fald skal alle henvisninger til europæiske afviklingskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.

5. Det europæiske afviklingskollegium fungerer i øvrigt i overensstemmelse med artikel 88, jf. dog stk. 3 og 4."

Artikel 9

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... [18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser. Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra datoen for deres ikrafttræden i national lovgivning, dog senest den [18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden]. Medlemsstaterne anvender artikel 45i, stk. 2, fra den 1. januar 2024. Hvis afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 45m, litra l), har fastsat en frist for overholdelse, der er længere end indtil den 1. januar 2024, er anvendelsesdatoen for artikel 45i, stk. 2, den samme som fristen for overholdelse.
2. Når medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 10

Ikrafttræden

[Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

].

Artikel 11

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand
